

THE

NO.11 / 2026

BLACK TIE

BOHATSTVÍ

Real-Treuhand
Raiffeisen Immobilien

Rodinné byty v Kolíně s výhledem na Labe

rm

RADIMSKÝ MLÝŇ
REZIDENCE KOLÍN

www.radimsky-mlyn.cz
+420 731 125 516
grulich@rt-reality.cz

Štěstí je krásná věc, ale...

Mít se dobře, stav, po němž prahne každá lidská duše, být to pro každou znamená trochu něco jiného. Další věc je, jak tohoto zenu vnitřního i materiálního dosáhnout. Můžeme zkoušet chytat štěstí do sítí jako pověstnou zlatou mušku, je to ale disciplína s velmi nejistým výsledkem. A jak známo, štěstí se taky rychle unaví. Lepší je tedy držet se víc při zemi a spoléhat na svoje schopnosti než na vrtkavou přízeň osudu. Jak zpívá Richard Müller: „Štěstí je krásná věc, ale prachy si za něj nekoupiš.“

Letošním tématem magazínu Black Tie je **BOHATSTVÍ**. Většina si asi jako první představí jeho materiální podobu, ať už viditelnou, či zvidavým zrakům skrytou například v investičních portfoliích. Bohatství ale má mnoho vrstev. Je ukryto v čase, který si můžeme dovolit věnovat tomu, co nás naplňuje. V lidech, jimiž se obklopujeme, v důvěře, kterou budujeme, i v klidu, jenž si dokážeme zachovat v neklidném světě. Bohatství má také podobu svobody – rozhodovat se podle vlastních hodnot, ne podle okolností. Má podobu poznání, které nám otevírá nové obzory, i zkušeností, jež nás formují.

Možná právě dnes, v době neustálého srovnávání a viditelného úspěchu, získává tato širší definice bohatství na významu. Ukazuje, že největší luxus nemusí být nutně okázalý. Může být tichý, nenápadný, a přesto zásadní. Schopnost zastavit se. Vnímat. Uvědomit si, co má skutečnou hodnotu. Finanční stabilita je často tím, co nám umožňuje budovat i ostatní formy bohatství. Rozdíl je v perspektivě. Nejde jen o to, kolik máme, ale co nám to umožňuje prožít.

Možná bychom si tedy měli klást jinou otázku. Ne kolik stojí to, co vlastníme, ale jakou hodnotu má to, co prožíváme?

Protože skutečné bohatství se nepočítá. Poznává se.

Barbora Slavíková Literová
šéfredaktorka

THE BLACK TIE

MAGAZÍN RAIFFEISEN PRIVATE BANKING

MADE BY

Premium Media Group a.s.
Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1

CEO

Štěpán Dlouhý
stepan.dlouhy@premiummediagroup.cz

PUBLISHER

Matej Šišolák
matej.sisolak@premiummediagroup.cz

EDITOR-IN-CHIEF

Barbora Slavíková Literová
barbora.literova@premiummediagroup.cz

HEAD OF SALES

Kateřina Urban
katerina.urban@premiummediagroup.cz

ART DIRECTOR

ArtContent Studio

CONTRIBUTORS

Barbora Vojtová, Jan Stuchlík, Jiří Marek,
Lenka Komrsková, Ondřej Pýcha, Roman Zvarič,
Stella Steinerová, Štěpánka Strouhalová,
Štěpán Vorlíček

COVER

Getty Images

PROOFREADING

Helena Vokalová

PRODUCTION

Milan Novák

Best International Private Bank

GISMONDI

Boutique Prague | Pařížská 4, Praha 1 | Tel.: 222 211 192

 @gismondi1754_prague

 Gismondi Prague

Krásný válečník

Bojovnice pestrá (*Betta splendens*), známá také jako siamská bojovnice, patří k nejkoničtějším sladkovodním rybám světa a v Thajsku se těší mimořádnému postavení – v roce 2019 byla vyhlášena národní rybou země. Původně obývala teplé, stojaté vody rýžových polí, kde díky zvláštnímu labyrintnímu orgánu dokáže dýchat atmosférický kyslík, a přežít tak i v prostředí s minimálním obsahem kyslíku. Její latinský název, „krásný válečník“, dokonale vystihuje kontrast mezi okázalými barvami a agresivní povahou samců, jejichž souboje byly v dávném Siamu natolik oblíbenou zábavou, že je královský dvůr reguloval a zdanil. Před bojem samci roztahují žábry a ploutve, aby soupeře odradili. Často jde o psychologický sou-

boj dřív, než dojde ke kontaktu. Zajímavostí je, že tentýž bojovný samec se během života promění v pečlivého rodiče – staví pěnové hnízdo z bublinek, sbírá jikry a bedlivě je hlídá. Zatímco divoké betty měly spíše nenápadné zbarvení, dnešní oslnivé odstíny modré, červené či metalické zlaté jsou výsledkem více než století cíleného šlechtění.

V roce 1840 daroval král Siamu (dnešního Thajska) několik jedinců muži, který je následně předal dánskému lékaři a přírodovědci Theodoru Cantorovi. Ten se bojovnicím začal systematicky věnovat – choval je, studoval a výsledky svého výzkumu shrnul ve vědecké práci, v níž ryby popsal pod názvem *Macropodus pugnax*. Později se však ukázalo, že toto jméno již patří jinému druhu, a tak je britský ichtyolog Charles Tate Regan přejmenoval na *Betta splendens* – „krásný válečník“. Tento poetický a výstižný název jim zůstal až do dnešních dnů.

8 / OD MEDIČIŮ K SOUČASNÝM VIZIONÁŘŮM

Umění dnes překračuje hranice galerií a stává se globálním fenoménem. Současní mecenáři – miliardáři, zakladatelé nadací a vizionáři – budují nová muzea, proměňují své sbírky v dynamický nástroj a aktivně formují kulturní perspektivy.

24 / CRAFTSMANSHIP: KDYŽ RUCE TVOŘÍ DĚDICTVÍ

V době dominantní sériové výroby zbývá jen hrstka řemeslných dílen a ateliérů, kde se rozmanité zboží vyrábí ručně pomocí osvědčených technik a tradičních postupů, které se předávají z generace na generaci.

36 / DÁT KLIENTŮM SVOBODU

Velký majetek přináší nejen možnosti, ale i odpovědnost – vůči sobě i dalším generacím. Kdy dává smysl správu peněz delegovat, proč instituce znamená kontinuitu a jak zabránit tomu, aby bohatství rodinu rozdělilo?

42 / VII. DŮM: ŘEMESLNÝ KLENOT NA MALÉ STRANĚ

Z ulice se tváří nenápadně. Vevnitř ale architekti rozehráli důmyslný dialog staleté historie s moderností. Rekonstrukce malostranského VII. domu je svým způsobem umělecké dílo, v němž museli dnešní řemeslníci dokázat, že se vyrovnají mistrům minulosti.

52 / ZA ZAVŘENÝMI VÍČKY JE NEJCENNĚJŠÍ KAPITÁL

Investice, která je zdarma, přirozená a dostupná každému, přesto ji systematicky zanedbáváme. Spánek. Investice, která má nejvyšší návratnost pro tělo, mozek i duši. Jak s ní umíte pracovat?

58 / TICHŮ JAKO NOVÝ LUXUS

Žijeme v době, která ztratila schopnost zmlknout. Neustálý proud informací, digitální dostupnost a tlak na výkon zaplnily náš čas i náš vnitřní prostor. Ticho, kdysi přirozená součást každodenního života, se dnes stává vzácným luxusem.

100 / ZELENÁ JE NOVÁ ZLATÁ. LUXUS, KTERÝ MÁ SVĚDOMÍ

Michelinské hvězdy a ikonické ročníky vín definovaly luxus včerejška, nyní nastává nová éra. Kulinární bohatství se měří tím, jak hluboko sahá respekt k půdě, lidem a budoucnosti. Udržitelnost se stává jazykem nové elity.

108 / UDRŽITELNOST A ETIKA: NOVÁ DEFINICE LUXUSU

High-endová móda dlouho stavěla svou hodnotu na řemeslné dokonalosti, exkluzivitě produktů a jejich nedostupnosti. Klimatická krize však postupně proměňovala očekávání z řad klientely i investorů a otevřela otázku, která ještě před dekádu v luxusním segmentu výrazněji nerezonovala: jaká je skutečná cena, kterou platíme za designový produkt?

114 / MISTR TŘÍ SRDCÍ: ANTOINE PREZIUSO A POEZIE TOURBILLONU

Svět hodinek je věčně pulzující mikrokosmos, jehož hlavními hybateli jsme samozřejmě my, jejich nositelé. Neměli bychom však zapomínat ani na samotné tvůrce.

122 / KDYŽ SAMA CESTA JE CÍL...

Nejde jen o luxus – je to zážitek všech smyslů. Rytmus kol na kolečkách doplňuje klavír v salonním voze, výhledy z panoramatických oken proměňují krajinu v živý obraz a každý okamžik od snídaně po večerní koktejl je součástí propracovaného příběhu cesty.

Signature Design
Crystal Bicones

KAŽDÝ PROJEKT ZAČÍNÁ NÁPADEM

Inspirujte se našimi Signature Designs a konzultujte své vize
s týmem specialistů v Preciosa Flagship Store, Rytířská 29, Praha 1

PRECIOSA

PRECIOSALIGHTING.COM

Prague London New York Los Angeles Dallas Atlanta Las Vegas Chicago Dubai Riyadh Doha New Delhi Singapore Hong Kong

Od Mediciů k současným vizionářům

Umění dnes překračuje hranice galerií a stává se globálním fenoménem. Současní mecenáši – miliardáři, zakladatelé nadací a vizionáři – budují nová muzea, proměňují své sbírky v dynamický nástroj a aktivně formují kulturní perspektivy.

Mecenáši byli v dějinách často mocní lidé, kteří podporou umělců a intelektuálů ukazovali své bohatství a vliv. Dnešní mecenáši na rozdíl od těch minulých aktivně formují svět kultury a vytvářejí platformy, kde umění spojuje generace, společenské vrstvy i celé civilizace. Je v tom osobní vášeň, filantropie i investice do budoucnosti. Jejich úsilí o výstavbu kulturních institucí, podpora umělců a angažovanost v klíčových společenských otázkách ukazují cestu k nové kulturní budoucnosti, kde umění tvoří mosty mezi civilizacemi a generacemi.

Renesance kulturní Evropy

Víte, kde se vzalo slovo mecenáš? Pochází z římské antiky – od jména Gaius Cilnius Maecenas, vlivného přítele císaře Augusta, který podporoval například Vergilia či Horatia. O mnoho století později zásadně ovlivnila vývoj umění rodina Mediciů, jež proměnila středověkou Florencii v epicentrum renesanční kultury. Díky jejich patronátu se město stalo domovem umělců, spisovatelů, vědců a filozofů, což vedlo k jedinečnému kulturnímu rozkvětu, který formoval umění i myšlení celé Evropy na dlouhou dobu.

Vše začalo díky Cosimo de' Medici (Cosimo Starší), jenž založil bankovní impérium – jednu z nejvýznamnějších finančních institucí Evropy. Působení Mediciů se neomezovalo jen na bankovníctví a politiku, podporovali umělce, aby posílili svůj politický vliv, ukázali bohatství a vytvořili si image kulturních patronů. Tímto způsobem nejen financovali velká

díla, ale zároveň formovali veřejné mínění a získávali loajalitu umělecké elity, což jim zajistilo udržení moci ve Florencii i mimo ni. Vytvořili tak prostředí, kde rozkvetly kreativní talenty jako Michelangelo Buonarroti, Leonardo da Vinci, Sandro Botticelli a mnozí další. Podporovali stavbu florentských paláců, kostelů i majestátní katedrály Santa Maria del Fiore. Florencie dodnes dýchá jejich geniální péčí o umění, architekturu i vědu. Jejich touha po poznání podnítila vědecké objevy a položila základy rané vědecké revoluce.

Vize a transformace

Dnešní svět umění se formuje pod rukama současných sběratelů, kteří svým globálním dosahem přetvářejí umělecké sbírky v dynamické kulturní ekosystémy. Mezi klíčovými postavami dominují dva francouzští giganti: Bernard Arnault a François Pinault.

„Pokud skutečně oceňujete a milujete to, co kreativní lidé dělají a jak přemýšlejí – což je obvykle nepředvídatelné a iracionální –, teprve tehdy je můžete začít chápat. A nakonec nahlédnout do jejich mysli a DNA.“

Bernard Arnault

Bernard Arnault, francouzský podnikatel a šéf skupiny LVMH, je známý nejen díky luxusnímu byznysu, ale i jako mecenáš umění. Podporuje galerie, výstavy a umělecké projekty po celém světě a zároveň zakládá instituce, jako je Fondation Louis Vuitton, která propojuje umění, architekturu a veřejnost. Arnaultova podpora ukazuje, jak soukromé finance a vášeň pro kulturu mohou ovlivnit umělecký svět a umožnit vznik nových projektů a inovativních děl.

François Pinault, francouzský podnikatel a zakladatel skupiny Kering, je známý svou vášní pro současné umění. Aktivně sbírá díla a podporuje umělce, pořádá výstavy a zakládá galerie, například Palais de Tokyo a sbírky Pinault Collection v Benátkách.

Bernard Arnault a Fondation Louis Vuitton

Předseda a CEO skupiny LVMH (Moët Hennessy Louis Vuitton), jeden z nejbohatších lidí světa, propojil svět luxusu s uměním. Jeho vášeň vyvrcholila v roce 2014 otevřením Fondation Louis Vuitton v Paříži. Typická architektura Franka Gehryho – s leducovým jádrem a dvanácti prosklenými plachtami – je sama o sobě uměleckým skvostem, který otevírá prostor špičkovým výstavám a kulturnímu dialogu. Arnaultova vize kulturní infrastruktury nejenže zpřístupňuje veřejnosti velkolepé výstavy a podporuje nové umělecké tvorby, ale zároveň obohacuje francouzskou kulturní scénu a formuje globální kulturní debatu.

François Pinault a jeho benátské impérium

Bretaňský self-made man François Pinault řídí impérium s obratem přesahujícím 100 miliard eur. Jako zakladatel luxusní skupiny Kering (Gucci, Yves Saint Laurent) ovládá nejen módu, ale díky podílům v umění, médiích a sportu patří mezi nejvlivnější Francouze. François Pinault není pouze obávaným byznysmenem – je také vášnivým sběratelem současného umění, kterému se věnuje od 70. let. Vlastní přes 3000 děl od velikánů, jako jsou

Andy Warhol, Jeff Koons či Damien Hirst. Tuto vášeň sdílí s veřejností prostřednictvím nadací Pinault Collection v Benátkách: Palazzo Grassi (18. století, na Velkém kanálu), která otevřela v roce 2006 po rekonstrukci od Tadao Andōa. A také bývalá celnice Punta della Dogana se probudila v působivé centrum současného umění. Pinault je štědrým mecenášem i mimo umění: po požáru Notre-Dame v roce 2019 daroval 100 milionů eur na obnovu. Podepsal také iniciativu Giving Pledge Billa Gatese a Warrena Buffetta, která vyzývá miliardáře věnovat alespoň polovinu majetku na charitu.

„Vášeň pro umění je, podobně jako víra, hluboce duchovní. Spojuje lidi a nese v sobě poselství sdílené lidskosti. Umění se pro mě stalo náboženstvím, jiní se modlí v kostele. Je to možná klišé, ale umění nevlastníte vy, ono vlastní vás. Je to jako zamilovat se.“

François Pinault

Raději vytvářet než sbírat

Švýcarská sběratelka umění a mecenáška Maja Hoffmann přivedla na svět ojedinělý projekt LUMA Arles v Provence, který ztělesňuje další architektonický skvost Franka Gehryho s věží s nepravidelnou zrcadlovou fasádou. Projekt švýcarské miliardářky vytvořil příznivé podmínky pro inovace a novou strukturu francouzského Arles, které před vznikem nadace bojovalo se sociálně-ekonomickými problémy. Obří kulturní kampus na šesti hektarech bývalých dílen železnic SNCF slouží od roku 2021 nejen k pořádání výstav. Pod dvojitým točitým schodištěm, nad nímž dominuje geniální rotující zrcadlo od Olafura Eliassona, se nachází interdisciplinární kreativní kampus, který hostí výstavy, konference, živá vystoupení a přednášky. To vše slouží jako multidisciplinární platforma pro umělce, výzkumníky a vědce zkoumající vztahy mezi uměním, kulturou, životním prostředím a lidskými právy. Podle Maji Hoffmann je projekt na pomezí umění a výzkumu „především místem pro experimentování“. „Nejsme muzeum. Posláním Nadace LUMA je více produkovat než sbírat,“ říká dcera farmaceutického magnáta Lucase Hoffmanna, která pokračuje v rodinné filantropii zaměřené na umění a přírodu. Občas se říká, že Maja Hoffmann skupuje celé Arles. Jak sama uvádí, jejím cílem není hromadění majetku. Její zapojení do hotelnictví je však součástí filozofie LUMA Arles, snahy začlenit umění do prostorů každodenního života. Propojuje historické dědictví se současným uměním a přispívá tím k ekonomice historického centra města.

Společnost Maisons d'Arles, kterou založila, zahrnuje čtyři elegantní butikové hotely s uměleckým dotekem: Le Cloître, L'Arlatan, Hôtel du Parc a Nord-Pinus, s celkem 91 pokoji ze 1500 dostupných v Arles. Ovšem v kvalitě pro estety!

Maja Hoffmann, švýcarská filantropka a sběratelka umění, je známá svou podporou současných umělců a kulturních projektů. Jedním z jejích hlavních projektů je LUMA Arles ve Francii – kulturní centrum a rezidence pro umělce, které kombinuje výstavy, laboratoře a kreativní workshopy. Budova byla navržena známým architektem Frankem Gehrym a stala se významným místem pro inovativní umění a experimentální projekty.

Maja Hoffmann se svými dětmi.

Architektonický skvost LUMA od Franka Gehryho.

„Pokud bychom měli najít metaforu pro uměleckou instituci 21. století, byl by to obraz živého organismu. Místo, kde se vždy někde něco děje.“

Maja Hoffmann

„Do naší galerie opakovaně přicházela díla, která nám byla tak drahá, že jsme se s nimi nemohli rozloučit.“

Angela Rosengart

Angela Rosengart je švýcarská sběratelka umění a filantropka, která celý život sbírala a chránila díla klasické moderny a impresionismu. Od mládí pracovala jako obchodnice s uměním spolu se svým otcem Siegfriedem Rosengartem a díky jejich společné vášni vznikla jedna z nejvýznamnějších soukromých sbírek 20. století, s velkým důrazem na díla Pabla Picassa a Paula Klee. Svou sbírku o více než 300 dílech věnovala veřejnosti prostřednictvím Rosengart Collection v Lucernu, umístěné v původní budově Švýcarské národní banky, kterou zakoupila a přestavěla na muzeum. Angela byla osobní přítelkyní některých umělců, Picasso ji například portrétoval pětkrát.

Rodinný příběh

Ikonou švýcarského mecenášství je ohromující sbírka obrazů Sammlung Rosengart v Lucernu, kterou spravuje čtyřiaředesátiletá Angela Rosengart, jediná dědička slavného švýcarského sběratele. Sbírkou 200 Picassů, Cézanna, Chagalla či Moneta uchovala až do roku 2002 ve svém domě, než ji zpřístupnila veřejnosti. Nový domov kolekce Rosengart našla v bývalé pobočce Švýcarské národní banky. Návštěva Lucernu stojí za to: Na stěnách najdete celou sbírku obsahující díla dvaceti tří umělců se zvláštním důrazem na Paula Kleea se svými 125 díly a na přátele rodiny, Picassa, s 180 díly, z toho 54 obrazů. Což představuje nejvýznamnější sbírku otce kubismu ve Švýcarsku a jednu z nejvýznamnějších soukromých sbírek na světě. Angela Rosengart je poslední svědkyní bohaté rodinné historie 20. století. Její otec, Siegfried Rosengart, začal již v roce 1920 jako obchodník s obrazy v Mnichově a později otevřel pobočku v Lucernu. Jako milovník moderního umění navázal cenné vztahy s mnoha významnými umělci, sbírku začal tvořit náhodou – jeho žena se nechtěla rozloučit s krajinou od Cézanna. Stejným způsobem se sbírka rozrostla o díla Pissarra, Renoira, Rouaulta či Matisse. Ani ve svých pokročilých letech Angela Rosengart neztratila nic ze svého charisma, které vyzáří z jejího portrétu od Picassa z roku 1964. Picasso, fascinovaný jejím panenským půvabem, pětkrát zachytil její obličej připomínající byzantskou madonu. Všechny tyto portréty vytvořené mezi lety 1954 a 1966 si můžete prohlédnout v muzeu. Angela, stále aktivní devadesátice, otevřela muzeum i současnému umění a proměnila rodinné dědictví na poklad s globálním dosahem, který navštívilo již více než milion lidí.

Mistrovské dílo architekta Jeana Nouvela – nová budova Národního muzea Kataru v Dauhá.

Sbírka jako dynamický nástroj

Katarská princezna Sheikha Al-Mayassa bint Hamad bin Khalifa al-Thani stojí v čele kulturní transformace Kataru jako šéfka a předsedkyně správní rady Qatar Museums Authority. Její práce činí Qatar Museums jedním z předních hráčů na světové kulturní scéně, což z jejich aktivit dělá vzor hodný následování pro mecenáše po celém světě.

Dcera emíra Hamada bin Chalífy Al-Thaniho a jeho druhé manželky, Mozah bint Nasser al-Missned, se narodila v roce 1982 a vystudovala politické vědy na univerzitě Paris-1 Panthéon-Sorbonne. Její odhodlání proměnit Dauhá v globální umělecké centrum podporuje rozpočet Qatar Museums ve výši přibližně 1 miliardy USD, což jí umožňuje nakupovat ikonická díla světově proslulých umělců. Schopnost princezny kombinovat moderní a historická díla vytváří sbírky konkurující velkým evropským muzeím. Mezi její akvizice patří obrazy

jako Hráči karet od Paula Cézanna za více než 250 milionů dolarů a díla od Paula Gauguina za 210 milionů dolarů, které tak posunuly aukční laťku na nejvyšší příčky.

Sheikha Al-Mayassa se od ostatních mecenášů odlišuje také tím, že integruje západní umění s díly z Blízkého východu a islámského světa, čímž vytváří široké kulturněhistorické spektrum přispívající k dialogu mezi různými kulturami. Dalším klíčovým aspektem je budování kulturní infrastruktury. Vybuodovala klíčové instituce, jako je například Muzeum islámského umění, a klade také důraz na vzdělání a zapojení místní komunity. To ji odlišuje jako mecenášku se silným smyslem pro společenskou odpovědnost. Qatar Museums pořádá programy a workshopy, které inspiřují mladé lidi a zapojují je do světa umění, čímž formují nové generace uměleckých

naděnců a odborníků. Kombinací finančních možností, rozmanitosti, strategické akvizice, kulturní diplomacie a angažovanosti v oblasti vzdělání tak proměňuje Sheikha Al-Mayassa uměleckou sbírku v dynamický nástroj, který nejen obohacuje katarskou společnost, ale také formuje mezinárodní umělecký dialog.

Sheikha Al-Mayassa bint Hamad bin Khalifa al-Thani – katarská princezna, globální mecenáška umění a jedna z nejvlivnějších osobností současného uměleckého světa. Od roku 2006 vede organizaci Qatar Museums, která spravuje řadu významných muzeí včetně Museum of Islamic Art, Mathaf: Arab Museum of Modern Art a Národního muzea Kataru, a má obrovský rozpočet na nákup světových uměleckých děl – ročně až kolem 1 miliardy dolarů.

Současné umění v Národním muzeu Kataru.

„Umění je nesmírně silné, protože nemá žádné hranice a není nutné patřit k určité zemi, náboženství ani společenské třídě. Spojuje lidi ze všech vrstev, aby spolu mohli vést dialog o myšlenkách.“

Sheikha Al-Mayassa

Josef Čapek

Milionový outsider

Sto milionů korun, přesně tolik loni utratili sběratelé na aukcích za obrazy Josefa Čapka.

Nikdy v historii to nebylo víc. Přitom za života se Čapek malováním dlouho nedokázal uživit a sám pochyboval, jestli jeho dílo někdy dojde uznání.

Celý loňský listopad svými uhrančivými očima hypnotizovala kolemjdoucí na pražské Národní třídě. A nic z jejího šarmu neubrало, že jí bylo už 108 let. Dáma v modrém, Nevěstka, s elegantní labutí šjí a drze špičatou bradou, kterou v roce 1917 namaloval Josef Čapek. V té době mu bylo třicet, neprodal dosud žádný obraz, jako malíř nezískal uznání a o samostatné výstavě si mohl nechat jen zdát. „Vím pevně, že mám obrazy, které jednou budou něco znamenat, ale to už bude, myslím, pro mne pozdě. Ale ty obrazy něčím zůstanou,“ napsal Čapek hořce příteli Stanislavu Kostkovi Neumannovi.

Loňskou poslední listopadovou nedělí mu dali sběratelé na žofínské aukci Galerie Kodl za pravdu. Těžko odhadnout, jestli je více zaujal expresivní portrét ženy, který se řadí do několikadílného Čapkova cyklu kurtizán, nebo kubistická malba dvou dětí na jeho rubu. Koneckonců i slavný sběratel Jaroslav Borovička, kterému dílo patřilo, si ho doma vystavil tak, aby se nad pracovním stolem mohl dívat na rubovou stranu. V každém případě vítěz dražby musel o obraz zabojoval, když se vyvolávací cena postupně zvedla na více než trojnásobek. Konečná částka 30,6 milionu korun včetně aukční provize je Čapkův nový cenový rekord.

Oboustranný obraz: Nevěstka / Dvě děti, 1917,
olej na plátně, 55 x 38 cm,
Galerie Kodl, 30. 11. 2025,
cena: 30 600 000 Kč

„Vím pevně, že mám obrazy, které jednou budou něco znamenat, ale to už bude, myslím, pro mne pozdě. Ale ty obrazy něčím zůstanou.“

Josef Čapek v dopise S. K. Neumannovi

O pětapadesát položek později se sběratelům představil další Čapkův dvojobraz. Meditativní Madona z roku 1916, na jejímž rubu Čapek zanechal kubistickou Novostavbu, se stala s 15,6 milionu korun pátým nejdražším autorovým dílem. „Obrazy na obou stranách vypovídají o Čapkově hledání nových výrazových prostředků a cest. Oba také spadají do období před rokem 1920. Obrazy z této doby jsou velmi vzácné, majitelé si toho jsou vědomi a neradi je prodávají,“ vysvětluje Martin Kodl, majitel Galerie Kodl, která stojí za většinou dosavadních prodejů Čapkových pláten.

Do loňska se na tuzemských aukcích objevilo jen pět Čapkových olejů z desátých let a pouze dva oboustranné obrazy. Autorka rozsáhlého soupisu Čapkova díla, historička umění Pavla Pečinková, uvádí, že z období první světové války se zachovalo jen asi třicet pláten, která mají na rubu starší, většinou zaškrtnanou a nečitelnou malbu.

Oboustranný obraz: Nevěstka / Dvě děti, 1917,
olej na plátně, 55 x 38 cm,
Galerie Kodl, 30. 11. 2025,
cena: 30 600 000 Kč

Chlapec z ulice, 1930,
olej na plátně, 90 x 48 cm,
Galerie Kodl, 29. 5. 2022,
Cena: 18 000 000 Kč

ale společný prostor evropského umění, v němž si začal budovat své místo, se rozpadl a s ním vzaly za své i všechny jeho plány, píše Pavla Pečinková.

Outsider české moderny

Přestože Čapek velmi dobře vnímal hlavní předválečné a meziválečné výtvarné směry, nenechal se nikdy jejich formami spoutat. Hledal celý život vlastní cestu, jak uměním objevit pravdu o člověku. Ať už to byli žebráci, nevěstky, křehké dívky v cyklu toalet, postavy z filmů, chlapi, nebo děti a v pozdní etapě tvorby ženy-matky, ochránitelky i alegorie vzdoru.

Během prvního pařížského pobytu před první světovou válkou objevil umění přírodních národů, které otevřelo cestu ke kubismu i Pablu Picassovi. Čapkovvi pomohlo najít vlastní výtvarnou řeč. Neškolené postupy etnického umění, které do hloubky zkoumal, se uplatnily ve všech jeho tvůrčích etapách.

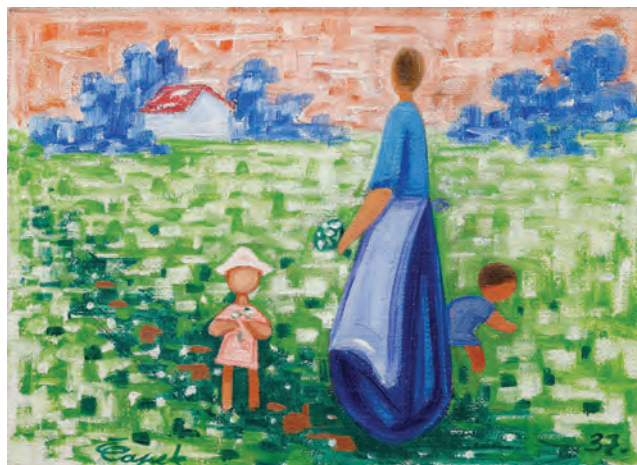
Sto milionů za jediný rok

Loni uplynulo 80 let od Čapkova úmrtí v koncentračním táboře Bergen Belsen. Jen o pár dnů se nedočkal osvobození. Na trhu toto výročí ozdobil nejen cenový rekord za jeden obraz, ale také celková suma, kterou kupující za jeho díla zaplatili. Poprvé v historii se přehoupla přes 100 milionů korun. Nad milion korun se podívalo devět obrazů, nikdy předtím jich nebylo více. „Rekordní obrat přitom není bleskem z čistého nebe, ale výsledkem dlouhodobého procesu. Systematicky, nejméně po dobu osmi let, na něm pracujeme, objevujeme díla Josefa Čapka v soukromých sbírkách, vystavujeme je, zviditelňujeme, a rozšiřujeme tak povědomí o tvorbě tohoto originálního umělce,“ říká Martin Kodl.

Čapek patřil před první světovou válkou k průkopníkům moderních výtvarných tendencí na tuzemské scéně. Měl za sebou studijní cestu do Paříže, kolébky moderního malířství, a zdálo se, že má před sebou slibnou kariéru. Jenže pak přišla první světová válka. Čapek nemusel narukovat kvůli oční vadě,

V červnu (kraj), 1938,
olej na plátně, 51 x 150 cm,
European Arts, 6. 3. 2016,
Cena: 17 512 200 Kč

Kvetoucí louka, 1937,
olej, 41 x 56,5 cm,
Galerie Kodl, 25. 5. 2025,
cena: 16 320 000 Kč

Dva chlapi, 1924,
olej na plátně, 80 x 62 cm,
Galerie Kodl, 2. 12. 2018,
Cena: 13 920 000 Kč

Ani ve dvacátých letech se pochopení nedočkal. Karel Teige o jeho poválečných obrazech prohlásoval, že nestojí za nic. Historik umění Václav Vilém Štech se nechal slyšet, že Čapkovi chybí vše, co dělá malíře. Moderní galerie, předchůdkyně dnešní Národní galerie, která měla podporovat rozvoj soudobého umění, v té době o Čapkovy obrazy nejevila zájem. Sám tak o sobě v textu k první samostatné výstavě v roce 1924 napsal, že je odsouzen k tomu, „než aby v českém umění vždycky byl jakýmsi outsiderem. Nikoliv z vlastní vůle, ale tak nějak jako kdybych nebyl z branže a nebyl v českém umění tuzemcem“. A dokonce ještě ve třicátých letech si kladl otázku, jestli „vůbec někdy dostanu domovské právo v domácí kultuře“, připomíná Pavla Pečinková.

Jeho pochyby rozptýlil až čas. Dnes je jeho přínos pro českou kulturu nesporný. „Josef Čapek patří k nejvýznamnějším umělcům období české moderny. Snad všichni si dokážeme vybavit jeho vrcholný styl s krátkými tahy štětce, jež vytvářející dojem hravosti a jednoduchosti, i když díla vypovídají o závažných tématech. Už čtyřicet let propagujeme českou modernu a jsem přesvědčen, že ceny těchto děl ještě nedosáhly maxima. A u Čapka to platí dvojnásob,“ dodává Martin Kodl.

Přes osmdesát milionových obrazů

Ceny Čapkových děl na aukčním trhu rostou. V letech 2012 až 2015 se v průměru za jeho malby platilo mezi 3 a 4 miliony korun. V posledních deseti letech se průměrná cena prodávaných obrazů šestkrát přehoupla přes 7 milionů korun. Loni se průměr podruhé vyšplhal nad desetimilionovou hranici. Rostou také ceny prací na papíře. Z nich se už šest podívalo nad hranici milionu korun. Naposledy loni uhlová kresba Děvčátko s míčem z roku 1915 vydražená u Galerie Kodl za 1,14 milionu korun. V průměru se v posledních třech letech Čapkovy práce na papíře prodávaly kolem 200 tisíc korun, o deset let dříve to byla zhruba čtvrtina.

Nejčastěji se na trhu objevují díla ze třicátých let, kdy jeho hlavní motiv tvořily děti a výjevy z Oravy, kam Čapek jezdil s rodinou pravidelně na léto od roku 1930. Patří mezi ně i sedm z deseti jeho nejdražších obrazů. Z 84 milionových Čapkových prodejů tvoří 60 procent. „Nejvyšších cen dosahují vrcholná díla z třicátých let, kdy také nejvíc maloval. Lidé prostě

Děvče v růžových šatech, 1916,
olej na plátně, 70 x 52 cm,
Galerie Art Praha, 23. 9. 2007,
Cena: 14 160 000 Kč

Červený motocykl, 1937,
olej na plátně, 53 x 76 cm,
Galerie Kodl, 1. 12. 2019,
Cena: 13 440 000 Kč

častěji obchodují s artefakty, jichž je víc. U Čapka jsou pak vyhledávané zvláště dětské náměty," říká Martin Kodl.

Do světa dětí se ponořil už ve druhé polovině 20. let po narození dcery Alenky. V desítkách obrazů hrajících si děti sleduje jejich hru jako ideální formu života, jako model uměleckého tvoření, uvádí Pavla Pečinková. Ať už šlo o pastelové obrazy na papíře, nebo plátna, když na nich byly děti, „lidé se jich tak dožadovali, že skoro všechny opustily ateliér“, vzpomínala Čapkova manželka Jarmila.

Na Oravě Čapek fascinovalo prostředí nezasažené moderní civilizací, které si zachovávalo původní pravdivost. „Jsou to obrazy živelné, svobodné a monumentální. Podoba člověka, kterou Čapek léta zaujatě sleduje, v nich dostává až mytické dimenze,“ píše Pavla Pečinková v katalogu k výstavě Josef Čapek z roku 2009. Objevuje se v nich i nové téma žen. Maluje pradleny, služky, hospodyně, matky s dětmi i stařeny. Běžným epizodám ze života dává nadčasový význam a povyšuje je téměř na úroveň rituálu.

Loňskou ukázkou oravské tematiky na aukcích byl mimo jiné obraz Kvetoucí louka z roku 1937. Idylickým venkovským výjevem dětí sbírajících na louce květiny s matkou, která se dívá k domovu, se snažil vykreslit obraz jiného světa, než v jakém žila Evropa těsně před vypuknutím druhé světové války.

Nejčastěji se na trhu objevují díla z třicátých let, kdy jeho hlavní motiv tvořily děti a výjevy z Oravy, kam Čapek jezdil s rodinou pravidelně na léto od roku 1930. Patří mezi ně i sedm z deseti jeho nejdražších obrazů.

Koupele nohou, 1921,
olej na plátně, 72 x 45 cm,
Galerie Art Praha, 30. 9. 2006,
Cena: 10 974 000 Kč

sedící a dívající se do krajiny, oděná do národních barev, nebo stojící ve vzdorujícím mohutném gestu. První cyklus získal později název Touha, druhý Čapek pojmenoval Oheň.

Předzvěstí těchto závěrečných cyklů se stal panoramatický obraz V červnu z roku 1938, třetí nejdražší autorovo dílo. Vyvedený ještě v zářivých barvách, jako by shrnoval Čapkovu tvorbu z 30. let. Objevuje se na něm dětské téma. Kráčející muž nejspíš souvisí s Čapkovou filozofickou prózou Kulhající poutník, kterou napsal o dva roky dříve. Už na tomto obraze se ale objevuje postava sedící ženy, která se následně v cyklu Touha promění v alegorii ohrožené vlasti.

Tvořit mohl až do 1. září 1939, kdy si pro Čapka přišlo gestapo. Prošel si peklem v koncentračních táborech Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen či děsivým prostředím věznice na berlínském Alexanderplatzu. V táboře Bergen Belsen podlehl tyfové nákaze.

V jednom z dopisů z vězení požádal manželku Jarmilu, aby zničila několik set pláten, která nepovažoval za kvalitní a byla určena k přemalování. Jarmila Čapková a později dcera Alena většinu z těchto obrazů na Josefovo přání spálily nebo utopily. „Jarmila svému muži dobře rozuměla a uvědomovala si, že pokud tyto obrazy nezničí, nebude možné zcela zabránit, aby byly v budoucnu vystavovány či komerčně využity,“ vysvětluje Pavla Pečinková. Dochovalo se jich jen osmdesát.

„S tímto obrazem se jeho majitel nedokázal rozloučit, a tak jej v roce 1968 odvezl s sebou do emigrace. Plátno na celá desetiletí zmizelo a z Ameriky se vrátilo do Česka až díky jeho potomkům,“ vzpomíná Martin Kodl. Na jarní aukci Galerie Kodl našel kupce za 16,32 milionu korun a zařadil se na čtvrté místo Čapkovy cenového žebříčku.

Zničená díla

Vrcholem Čapkovy tvorby jsou obrazy vyjadřující zděšení z mnichovské zrady světových velmocí. Po Mnichově se podle vzpomínek Jarmily Čapkové zabral do horečného malování. Chrlil jeden obraz za druhým, jejichž ústředním tématem byla žena. Bud'

Děti s drakem, 1933,
olej na plátně, 42 x 51 cm,
Galerie Kodl, 30. 11. 2025,
cena: 13 200 000 Kč

MODULNOVA

Interiéry
v novém
pojetí

MODULNOVA PRAHA by Decoland
Rohanské nábřeží 29, Praha 8 - Karlín, 186 00
decoland.karlín@decoland.cz - +420 734 159 049
decoland.cz - modulnova.it

Craftsmanship: Když ruce tvoří dědictví

V době dominantní sériové výroby zbývá jen hrstka řemeslných dílen a ateliérů, kde se rozmanité zboží vyrábí ručně pomocí osvědčených technik a tradičních postupů, které se předávají z generace na generaci. Tyto dílny představují vzácné ostrůvky autenticity. Připomínají nám, že nejkrásnější věci na světě nevznikají podle algoritmů umělé inteligence, ale tlukotem srdce a šikovností lidské ruky.

Řemeslné dílny mají dávnou tradici. Již od úsvitu civilizace řemeslníci vytvářeli funkční, a pokud možno i esteticky hodnotné předměty každodenní potřeby. Od antických mistrů přes středověké cechy až po novodobé rodinné podniky se tradice řemesla předávala mezi generacemi a při tom ji v průběhu času obohacovaly nové techniky a kulturní vlivy. Tento přístup zaručuje výjimečnou kvalitu a dává jednotlivým výrobkům jedinečný charakter, auru exkluzivity a nádech nadčasovosti. Každý kousek je prakticky uměleckým dílem odrážejícím talent, vášně a oddanost řemeslníků, kteří jej vytvořili.

Mantra levně a rychle

Svět, v němž jsme vyrostli, definuje sériová výroba a uniformita. Cenově dostupné produkty zaplavily každou oblast našeho života od oblečení až po veškeré vybavení domácnosti. Zapojení strojů sice celý proces výroby zrychlilo a zlevnilo, ale zároveň nás odřízlo od příběhů, dovedností a tradic, které se za předměty každodenní potřeby skrývají. Dříve vše vznikalo v rukou šikovných lidí. Hrnčíř roky piloval cit pro hlinu, obuvník a brašnář perfektně znali každý typ kůže a tkadlec dokázal vybrat ideální vlákno pro každou činnost a klima. Výrobky v sobě nesly nejen funkci, ale také znalosti, víru a tradice těch, kdo je vytvořili. Každý předmět byl osobní, protože zrcadlil identitu svého tvůrce. Toto pouto však zpřetrhala průmyslová revoluce, kdy stroje začaly chrlit tisíce identických kopií, čímž produkty zbavily podpisu výrobce. Prioritou se stala kvantita, rychlost, nízká cena a standardizace. Jako spotřebitelé jsme ztratili přehled o tom, jak se věci vyrábějí a odkud vlastně pocházejí. Najednou přestaly být plodem umu zručných řemeslníků a staly se jen anonymním zbožím z montážní linky.

Výrobky z řemeslných dílen nás nepřitahují jen z nostalgie, nabízejí totiž také odpovědi na problémy, které se objevily a postupně narůstaly se sériovou výrobou.

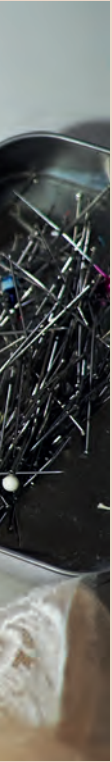
Zpět k ruční práci

Tato proměna měla hluboké kulturní dopady. Když nás přestalo zajímat, jak věci vznikají, zároveň jsme si přestali vážit dovedností a tradic, které za nimi stojí. Sériová výroba způsobila, že se řemeslo stalo neviditelným. Dnes si však našťástí stále víc lidí uvědomuje škody, které průmyslový konzum napáchal, a vědomě se obrací zpět k ruční výrobě a udržitelným, kulturně zakořeněným produktům. Nejde o pouhý módní výstřelek, ale spíše reakci na dlouholetou frustraci z unifikované nudy, drancování přírody a ztrátu citového pouta k věcem, které nás obklopují.

Výrobky, které vydrží

Výrobky z řemeslných dílen nás nepřitahují jen z nostalgie, nabízejí totiž také odpovědi na problémy, které se objevily a postupně narůstaly se sériovou výrobou. Jedním z těch hlavních je ekologický dopad. Továrny poháněné převážně fosilními palivy vyžadují neustálý přísun surovin získávaných těžbou, odlesňováním nebo chemickými procesy. K tomu připočtíme transport mezi kontinenty. To vše devastuje ekosys-

Hrnčář roky piloval cit pro hlínu, obuvník a brašnář perfektně znali každý typ kůže a tkadlec dokázal vybrat ideální vlákno pro každou činnost a klima. Výrobky v sobě nesly nejen funkci, ale také znalosti, víru a tradice těch, kdo je vytvořili.

témy. Navíc je většina masově vyráběného zboží navržena tak, aby muselo být rychle nahrazeno. Nekvalitní materiály a plánované zastarávání zajišťují, že produkty během několika let přestanou plnit svou funkci, což nás nutí znovu a znovu nakupovat. V protikladu k tomuto zaběhnutému cyklu, který vytváří nekonečný odpad a vyčerpává zdroje, stojí kvalitní ruční práce. Řemeslníci zpravidla používají lokální materiály, čímž eliminují zbytečnou dopravu a – na rozdíl od energeticky náročných průmyslových závodů – jejich výrobní procesy vyžadují jen ruční nářadí a jednoduché vybavení dílen.

Co je však nejdůležitější: rukodělné předměty bývají vyrobeny tak, aby vydržely. Ať už se jedná o ručně tkaný koberec, keramickou misku, nebo koženou tašku, tvůrci záleží na trvanlivosti a dlouhé životnosti výrobku, protože reprezentuje jeho dovednost a pověst.

Reálná lidská práce

Všichni hledáme autenticitu, o kterou nás sériová výroba připravila. Žijeme obklopeni kopiemi a šablonami, identickými produkty vystavenými v řadách na nekonečných regálech obchodů. Předměty z řemeslných dílen a ateliérů působí jinak, protože skutečně jiné jsou. Někdy vykazují drobné nedokonalosti, to však nejsou chyby, ale znaky reálné lidské práce. Potvrzují, že každý kousek má svůj příběh a někdo do jeho výroby investoval svou zručnost a čas. Řemeslné výrobky tak přinášejí emocionální hodnotu, podporují lokální ekonomiku a udržují při životě dovednosti, které by jinak v současném světě, jemuž stále více dominují stroje, postupně zanikly.

Stendhalův syndrom: Dotek geniality

Preference ruční práce před strojovou nemusí pramenit jen z racionálního posouzení kvality. Roli hraje také naše potřeba ocenit řemeslný um a snad i podvědomá touha nechat se emocionálně zasáhnout krásou rukodělného, někdy téměř uměleckého díla. Tomuto stavu se říká Stendhalův syndrom podle francouzského spisovatele, který jej prožil v divoké florentské bazilice Santa Croce. Fenomén, který se v extrémní podobě může projevat závratěmi, bušením srdce, nebo dokonce mdlobami (samozřejmě zdaleka ne každý jej pociťuje takto intenzivně), odkazuje k hluboké empatii. Je to onen úžas nad tím, že lidská bytost dokázala stvořit něco tak dokonalého. Také proto toužíme vlastnit řemeslné výrobky: umožňují nám opakovaně prožívat a sdílet mistrovskou dovednost jiného člověka.

Zenová trpělivost

Na okraji japonského města Kanazawa uprostřed cedrových lesů stojí nevelký rodinný ateliér Matsuda. Jeho mistři patří k posledním na světě, kteří dosud ovládají tisíc let starou techniku urushi lakování. Toto zdobení předmětů pomocí mýzy z čínského lakového stromu vyžaduje desítky vrstev – každou o tloušťce jen několika mikrometrů – nanášených s téměř zenovou trpělivostí a následně měsíce schnutí v absolutně bezprašném prostředí s kontrolovanou vlhkostí.

Třiadvacet generací

Ve zcela odlišném prostředí, na ostrově Murano v těsné blízkosti Benátek, rodina Seguso již třiadvacet generací – od roku 1397 – vyrábí unikátní tzv. benátské sklo. Zlacením, smaltováním nebo rytím zdobené výrobky rodiny Seguso jsou vystaveny v desítkách muzeí po celém světě včetně newyorské MOMA nebo londýnského Victoria and Albert Museum. Italská značka dodává sklo mj. pro Vatikánský palác a několik královských dvorů.

Sklo králů

Tímto královským přídomek se pyšní český Moser, jehož nápojový set Splendid vybral Edvard Beneš jako svatební dar pro britskou princeznu a budoucí královnu Alžbětu II. Ručně foukané křišťálové bezolovnaté sklo včetně unikátních kousků zbarvených do typických moserovských odstínů zvládne vyrobít jen hrstka sklářských mistrů z karlovarské manufaktury.

Bílé zlato

Berlínskou Královskou porcelánku (Königliche Porzellan-Manufaktur) založil v roce 1763 pruský král Fridrich Veliký. Během více než čtvrttisíciletí její existence zdejší řemeslníci vytvořili bezpočet rozmanitých druhů nádobí a překrásných dekorativních figurek z tzv. bílého zlata. Každý kousek je označen ikonickým logem – kobaltově modrým královským žezlem.

Jedny šaty – tisíc hodin práce

Přední pařížský haute couture ateliér Maison Lesage, specializující se na výšivky a detailní tkaniny, předloni slavil 100. výročí. Ateliér sehrál klíčovou roli v historii módy, spolupracoval s nejprestižnějšími módními domy a inovoval a zdobil nesčetné kolekce – třeba ikonické bundy s výšivkami podle van Goghových Slunečnic. Vytvoření výšivky pro jedny šaty může představovat až tisíc hodin práce.

Dvě století námořní i krejčovské historie

Obuvník George Cleverley z londýnské Savile Row je jediný, kdo vyrábí boty z extrémně vzácné ruské sobí kůže. Tento v luxusním ševcovství téměř mytický materiál s perfektními vlastnostmi objevili potápěči dokonale zakonzervovaný ve vřaku galéry Metta Catharina potopené v roce 1786. Každý kousek ze speciální kolekce obuvi a doplňků označené jako Russian Reindeer Leather tak v sobě nese více než dvě století námořní i krejčovské historie.

Dokáže proměnit prostor podobně jako šperk promění osobnost. Světlo dokáže zdůraznit charakter místa, podtrhnout architekturu a vytvořit atmosféru, která je stejně jedinečná jako lidé, kteří v ní žijí. Právě tak vznikají světelné instalace společnosti Preciosa Lighting – jako unikátní kompozice tvořené na míru konkrétnímu prostoru i představám.

Světlo jako šperk prostoru

PŘIPRAVILA / STELLA STEINEROVÁ
FOTO / PRECIOSA

Preciosa Lighting patří mezi ikonické značky, které české sklářské řemeslo vynesly na světovou scénu. Vychází z třísetleté tradice českého křišťálu a její světelné instalace dnes zdobí luxusní hotely, operní domy, rezidence i veřejné budovy po celém světě – od Dubaje přes Londýn až po New York. Každý projekt je jedinečný a může obsahovat tisíce ručně vyráběných křišťalových komponentů, které dohromady vytvářejí fascinující světelné zážitky.

Křišťalové údolí

Vše vzniká pod jednou střechou v českém Křišťalovém údolí, kde na projektech spolupracují designéři, inženýři i sklářští mistři. Právě zde, v okolí Kamenického Šenova a Nového Boru, se po generace formovalo řemeslo, které proslavilo český křišťál po celém světě. Ručně foukané a broušené komponenty zde procházejí celým procesem – od prvního náčrtu přes prototyp až po finální instalaci. Téměř veškerá výroba probíhá ručně, což dává každému projektu jeho jedinečný charakter. „Světlo je pro nás materiál stejně jako sklo nebo kov. Může reagovat na prostor, hudbu i pohyb lidí. Když se vše spojí dohromady, vzniká živý organismus, nikoli jen svítidlo,“ říká kreativní ředitel Preciosa Lighting Michael Vasku.

Světelné instalace na míru

Jedním z pilířů tvorby značky jsou Signature Designs - flexibilní designové koncepty, které umožňují architektům a klientům vytvářet světelné instalace zcela na míru. Každý z těchto konceptů lze přizpůsobit měřítkem, kompozicí, barvou, materiálem nebo způsobem osvětlení, takže výsledná instalace vždy odráží charakter konkrétního prostoru. Některé z těchto návrhů pracují s jemnými organickými liniemi, jiné s vý-

***Tradice není relikv
minulosti. Je to
začátek pro to, co
přichází dál.***

Andaz Miami Beach (Florida, USA).

Ručně fukaná svítidla pro soukromou jachtu Kenshō.

W Hotel Prague - křišťálová instalace v atriu.

raznou geometrií nebo modulární strukturou. Například instalace Inspiral vytváří dojem světla kreslicího v prostoru, zatímco Crystal Pixels transformují digitální estetiku do trojrozměrného křišťálu.

Právě s principem pixelu pracovala Preciosa i při instalaci Crystal Beat II představené na milánském design weeku, kterého se Preciosa pravidelně se svými imersivními instalacemi účastní. Čtyři sta ručně fukaných křišťálových krychlí zde vytvořilo světelnou mřížku, která reagovala na hudbu a prostorový zvuk. Instalace tak přenesla digitální princip obrazu rozloženého na pixely do fyzického prostoru. „Pixel je dnes základní stavební kámen naší kultury – podobně jako jsou cihly základem domu. Digitální informace nás obklopují neustále, a právě proto jsme chtěli tento princip převést do křišťálu,“ vysvětluje Vasku.

Inovativní přístup a nejnovější technologie umožňují, co dříve bylo nemyslitelné. Společnost stále posouvá hranice možného. Vytváří interaktivní světelné instalace, které reagují na okolní dění - na hudbu, pohyb hostů nebo na cinknutí skleniček při slavnostní večeři. „Tradice není relikv minulosti. Je to začátek pro to, co přichází dál,“ říká Lead Designer Preciosy Lukáš Ulyarczyk. V projektech se tak

Křišťálová dynamická instalace na Milan Design Week, oceněná prestižní Red Dot Award a iF Design Award.

Soukromá rezidence Windsor Park Road, Singapur, Preciosa Signature Design Crystal Grid.

Instalace Crystal Galaxy připomínající hvězdou oblohu a vzdálené galaxie, soukromá vila, Dubaj.

setkávají dvě zdánlivě protichůdné roviny – staletá tradice českého sklářství a nejmodernější technologie. Výsledkem jsou světelné objekty, které se stávají přirozeným středem prostoru.

Možná právě v tom spočívá skutečné bohatství. Ne v samotném materiálu, ale v okamžiku, kdy se lidská vize promění v něco hmatatelného – v křišťál, světlo a prostor, který díky nim získá novou identitu.

„Světlo je pro nás materiál stejně jako sklo nebo kov. Může reagovat na prostor, hudbu i pohyb lidí.“

**Kreativní ředitel Preciosa Lighting
Michael Vasku**

Dát klientům svobodu

Velký majetek přináší nejen možnosti, ale i odpovědnost – vůči sobě i dalším generacím. Kdy dává smysl správu peněz delegovat, proč instituce znamená kontinuitu a jak zabránit tomu, aby bohatství rodinu rozdělilo?

V privátním bankovníctví nejde jen o zhodnocování majetku. Je o tom, jak s majetkem žít a jak mu nenechat vzít to nejcennější: čas, klid a možnost volby. **JIŘÍ ZELINKA**, ředitel privátního bankovníctví Raiffeisenbank, a **JAROMÍR SLADKOVSKÝ**, ředitel investiční společnosti Raiffeisenbank, se denně setkávají s lidmi, kteří už dávno nemusí řešit, zda peníze mají, ale co jim mají přinášet. Jejich společným cílem je dát klientům svobodu: zbavit je zbytečných starostí, nastavit dlouhodobě udržitelnou správu majetku a pomoci, aby bohatství sloužilo jim – ne naopak.

Co tedy znamená ve vašem světě dát klientům svobodu?

JS: Všichni chceme mít peníze proto, abychom získali určitou nezávislost. Na začátku jde o splnění snů – něco si koupíte, pak zjistíte, že hmotné věci vás dlouhodobě nenaplní, tak přejdete k zážitkům. Jenže i ty časem zevšední. A pak začnete kupovat majetky. A právě ty vám často začnou svobodu brát, protože se o ně musíte starat. Vidíme klienty, kteří chtěli mít hodně peněz, aby byli svobodní, a nakonec mají tolik majetku, že se stali jeho zaměstnanci. Jde o hledání rovnováhy a o to, co vlastně člověk od života chce.

JZ: Mnoho našich klientů má vlastní byznys, který jim generuje velmi zajímavé prostředky. Ty si odkládají stranou, ale starost o velký majetek je v určité fázi úplně stejná jako starost o firmu. A to, co my v privátním bankovníctví nabízíme, je možnost tuhle tzv. část firmy svěřit do naší péče. Ta míra může být různá. Někteří klienti chtějí být extrémně aktivní, sedí hodiny denně u počítače a sledují trhy. Jiní naopak hledají osvobození od takové agendy – třeba prodali byznys a nechtějí se už o peníze starat. V takovém případě svěří správu profesionálům a sami fungují podobně jako v dozorčí radě: chodí na investiční výbory, poslouchají reporty a rozhodují strategicky.

Jaký je rozdíl – a výhody či nevýhody – mezi tím, když se extrémně bohatý člověk svěří instituci, a tím, když si vybuduje vlastní interní tým nebo family office?

JZ: Já bych to neodděloval tak ostře. Investování samo o sobě není složité. Složitě je udělat základní rozhodnutí: budu se o majetek starat sám, svěřím ho profesionálům, nebo si vytvořím vlastní tým, který budu řídit a platit? Každá varianta má své plusy a minusy a záleží na tom, v jaké fázi života člověk je a co od peněz očekává. Pokud už chcete hlavně udržet reálnou hodnotu majetku, zajistit ho pro další generace a žít z něj, dává smysl svěřit správu někomu jinému. Vlastní family office totiž zname-

Vidíme klienty, kteří chtěli mít hodně peněz, aby byli svobodní, a nakonec mají tolik majetku, že se stali jeho zaměstnanci.

ná, že jste si vytvořil další práci – jste šéf lidí a musíte je řídit. Naopak pokud chcete část majetku aktivně rozvíjet, třeba v developmentu, pak je interní tým namístě. Je to vždy o tom, jak se chcete bavit a čemu chcete věnovat energii.

Přicházejí za vámi klienti spíš ve chvíli, kdy už jim správa majetku přerůstá přes hlavu, nebo i ti, kteří chtějí partnera od relativně rané fáze svého úspěchu?

JZ: Máme celé spektrum klientů. Od těch, kteří velmi aktivně obchodují sami, a ještě si na to berou úvěrovou páku, až po klienty, kteří říkají: tenhle majetek už v životě nemohu utratit a chci ho strukturovat pro budoucí generace. Tam se bavíme o svěřenských fondech, nadacích a také o individuálním podílovém fondu – rodinném fondu, který může být součástí těchto struktur nebo fungovat samostatně. Je profesionálně spravovaný, každý rok auditovaný a klient se nemusí starat o daňové

reporty ani o vlastní management. To je vrchol naší nabídky, ale bavíme se o majetcích ve vyšších stovkách milionů korun.

JS: Pro nás je klíčový dlouhodobý vztah. Na začátku se musíme vzájemně poznat a říct si, co klient skutečně chce – a jestli jsme mu to schopni poskytnout. Někdy je důležité umět klientovi říct i to, že něco nebude fungovat. Třeba když chce plně delegovat správu, ale zároveň každý týden volá s konkrétními tipy, co koupit. To pak není delegace. Naší silnou stránkou je spojení značky Raiffeisenbank, schopnosti vytvářet individuální fondy a zkušenosti s privátními trhy – tedy s investicemi mimo veřejně obchodované trhy, ke kterým se běžně nedostanete.

V čem jsou pro nejbohatší klienty tak zajímavé?

JS: Privátní trhy jsou všechno to, co leží za veřejně obchodovanými trhy. V běžných fondech kupujete akcie, ETF, dluhopisy nebo termínované vklady – tedy likvidní aktiva, jejichž ceny se každý den mění. Za tím ale stojí firmy, které na burze nejsou, často rodinné podniky, které hledají kapitál pro další rozvoj. My spolupracujeme s private equity a private debt manažery, kteří mají k těmto firmám přístup, a našim klientům umožňujeme na těchto investicích participovat. To není know-how, které se naučíte za pár měsíců. Děláme to řadu let a právě pro velmi bohaté klienty je to atraktivní způsob, jak část majetku dlouhodobě alokovat.

JZ: Krásné na tom je, že se bavíme o horizontu deseti let. Jednou nebo dvakrát ročně dostanete report, vidíte, jak se firmám daří, které se připravují na vstup na burzu a co to znamená pro valuaci. V porovnání s likvidními trhy, kde se každý den něco děje a kde ceny neustále kolísají, je to jiný typ investování. Proto v tom ti nejbohatší často mají i polovinu majetku – vědí, že ty peníze nikdy nebudou potřebovat. Jde o zachování reálné hodnoty a posílení majetku pro další generace.

Jak blízko se v rámci privátního bankovníctví ke klientům vlastně dostáváte?

JZ: Privátní bankéři jsou často skutečně součástí rodiny. Znají manželky, děti, někdy vědí i víc než jednotliví členové rodiny mezi sebou. Ta míra důvěry musí být obrovská. Privátní bankéř musí být psychicky velmi stabilní člověk – setkává se s lidmi, kteří jsou tak bohatí, že celý tým privátního bankovníctví by jejich peníze za celý život nevydělal. Zároveň ale platí, že v určité fázi se z majetku stává spíš číslo na papíře a firma, kterou klient zodpovědně spravuje pro budoucí generace.

Velké majetky se často v dalších generacích rozpadají. Jak pracujete s tím, aby majetek rodiny spíš spojoval, než rozděloval?

JS: Těch cest není mnoho. Existují rodinné holdingy, svěřenské fondy, nadace. My do toho vstupujeme individuálními fondy, které jsou plně likvidní, takže budoucí generace nejsou uvězněné v jedné struktuře. Naší ambicí je vytvořit dobře spravovaný rodinný fond s viditelnými výsledky. Pokud je rodina dostatečně osvěcena a část majetku – řekněme dvacet procent a více – alokuje do dlouhodobých investic typu private equity a zároveň se do správy zapojují i další generace, výrazně se zvyšuje šance, že v tom budou pokračovat i potomci. Klíčová je instituce jako partner. Ta má kontinuitu, zatímco jednotlivci přicházejí a odcházejí.

U největších klientů vytvoříme rodinný fond, který každý rok projde auditem, zajistíme daňové přiznání a klient nemá prakticky žádné starosti.

Jiří Zelinka (vlevo) a Jaromír Sladkovský – architekti privátního bankovníctví a investiční strategie Raiffeisenbank.

JZ: Je to proces, který se učíme i my. U nás jsme pořád spíš v první nebo druhé generaci velkých majetků. Nemáme tu zatím zkušenost čtvrté generace, ale víme, jak to funguje v zahraničí. Základní pravidla jsou přitom pořád stejná: diverzifikace napříč třídami aktiv – podnikání, rezervy, nemovitosti, investice – a snaha snížit volatilitu při zachování dlouhodobého růstu.

Jakou roli v tom hraje vaše znalost rodinných vztahů a osobních zájmů klientů?

JS: Diskrétnost je naprostý základ. Potřebujeme rozumět vztahům v rodině, vědět, jaké jsou preference klienta, kam se kdo může zapojit a kde je lepší držet odstup. Zároveň musíme být schopni vést konverzaci i o jiných věcech než o penězích – o umění, víně, cestování. Peníze jsou často jen výsledek. Kdyby je lidé nemuseli řešit, byli by nešťastnější.

Podílíte se i na filantropických aktivitách klientů?

JZ: Směr filantropie mívají klienti většinou velmi jasně daný, často vychází z rodinných zkušeností. My jim do toho nezasahujeme. Umíme ale zprostředkovat kontakty na experty – ať už jde o umění, víno, nebo jiné oblasti. Naší hlavní rolí jsou finanční trhy. Tam máme sílu instituce a tam dokážeme klientům otevřít dveře i k příležitostem, kvůli kterým dříve museli jezdit do zahraničí.

Jaká je nejčastější – často i emocionální – chyba, kterou bohatí lidé ve vztahu ke svému majetku dělají?

JS: Velkou roli hrají minulé zkušenosti. První generace často zažila dluhopisové éry, fondové krize i globální finanční krizi. Pro řadu lidí to byla tak silná zkušenost, že se dodnes drží jen termínovaných vkladů, i když mají majetek, který nikdy nemohou spotřebovat. Přitom u největších klientů dnes vidíme míru zainvestovanosti kolem šedesáti procent, zatímco v běžné populaci je to zhruba dvanáct až patnáct procent. Druhá generace je otevřenější, ale tam je zase riziko finfluencerství a honby za trendy. Naší rolí je vysvětlovat, že dlouhodobě funguje široká diverzifikace.

Jak velkou úsporu času a stresu klientům přináší to, že správu majetku převzmete vy?

JZ: Obrovskou. U největších klientů vytvoříme rodinný fond, který každý rok projde auditem, zajistíme daňové příznání a klient nemá prakticky žádné starosti. Na druhém extrému jsou investoři, kteří udělají tisíce transakcí ročně a pak musí najmout celý tým, aby dali dohromady daňovou agendu. Rozdíl ve stresu je zásadní.

Jaké otázky by klienti měli svým privátním bankéřům klást častěji, ale většinou to nedělají?

JS: Málo se ptají na rizika. Nejen našich produktů, ale i těch, které koupili jinde. Často vidíme investice, které by podle nás měly tvořit maximálně jednotky procent portfolia, a přesto v nich mají klienti desítky milionů. Přitom právě otázky na riziko a časový horizont jsou klíčové.

JZ: A velmi málo se ptají: proč bych měl svěřit peníze právě vám – jako instituci a vám jako člověku. Přitom je to fundamentální otázka. Bankovníctví a investování jsou o důvěře. Když ji ztratíte, nemáte co prodávat. A instituce má jednu zásadní výhodu: kontinuitu. My tu jednou nebudeme, ale jméno a důvěra instituce zůstávají. A to je pro správu majetku po generaci naprosto klíčové.

Privátní bankéř musí být psychicky velmi stabilní člověk – setkává se s lidmi, kteří jsou tak bohatí, že celý tým privátního bankovníctví by jejich peníze za celý život nevydělal.

VII. dům

Řemeslný klenot na Malé Straně

Z ulice se tváří nenápadně. Vevnitř ale architekti rozehráli důmyslný dialog staleté historie s moderností. Rekonstrukce malostranského VII. domu je svým způsobem umělecké dílo, v němž museli dnešní řemeslníci dokázat, že se vyrovnají mistrům minulosti.

To místo přímo dýchá historií. Před 675 lety věnoval Karel IV. pozemek řádu augustiniánů, kteří tady postavili pivovar. O necelých dvě stě let později lehl popelem stejně jako velká část Malé Strany. Ale už v polovině 16. století na rohu dnešního Valdštejnského náměstí vyrostly tři nové domy. V rudolfínské době se tato část Malé Strany těšila obzvláště velké oblibě. Dům na rohu koupila manželka hraběte Heřmana Černína, spojila ho se sousedním domem a nechala ho přestavět a zvětšit. Až dvacet let nato si Albrecht z Valdštejna nechal naproti postavit slavný palác, dnešní sídlo Senátu. Poslední velké přestavby se dům s číslem popisným 7 dočkal na začátku 19. století od uznávaného pražského architekta Josefa Zobela.

Jen málo současných architektů se dostane k tomu, aby na takové historické dědictví navázali a posunuli ho do 21. století. Citlivě, s respektem k minulosti, ale zároveň tak, aby v něm vytvořili atraktivní bydlení odpovídající moderním standardům a potřebám. V případě VII. domu se této výsady dostalo

dvěma studiím – Formafatal a Atelier SAD. „Měli jsme štěstí, že jsme ve spodní části domu narazili nejen na románské sklepy, ale i na vrstvy gotické, renesanční a barokní. Baví mě napětí, které může vzniknout mezi historií a moderní architekturou,“ vzpomíná Martin Kalhous z Ateliéru SAD, v jehož režii se odehrála rekonstrukce prvních dvou podlaží a přebudování podkroví na více než třisetmetrovou rezidenci.

Ve stínu covidu

Architekti se do práce pustili v roce 2018. „Investor nás oslovil s tím, že v domě viděl zanedbanou popelku, kterou chtěl povznést na jedno z nejluxusnějších bydlení v Praze,“ říká Jan Roučka, který ve studiu Formafatal projekt vedl a dnes patří ke dvojici architektů stojících za ateliérem Tunicate, jenž vznikl letošní transformací pražské pobočky Formafatal. Jenže když se přestavba rozběhla, přišla epidemie covidu. Stávalo se, že nebyl nikdo, kdo by mohl na stavbě pracovat. Pak vypukla válka na

Ukrajně a s ní skokově zdražily i stavební materiály, některé ani nebyly k sehnání. „Občas jsme museli materiály vyměnit, abychom se mohli posunout dál,“ dodává Martin Kalhous.

Přesto investoři ze svého cíle neslevili. „Vznikl tak naprosto výjimečný projekt, který se na trhu objeví jednou za několik let. Lokalita, architektonické řešení, standardy i řemeslné provedení jsou zde v mimořádné kvalitě a koncepčně dotažené do posledního detailu,“ uvádí Tomáš Blahuta z realitní kanceláře Svoboda & Williams, která měla prodej bytů na starosti. Není divu, že VII. dům ocenila také odborná porota v loňském ročníku prestižní realitní soutěže Estate Awards. Udělila mu první místo v kategorii exkluzivní bydlení.

Řeč starých řemesel

Oba architektonické týmy se musely hned na začátku vypořádat s tím, do jaké míry zachovají historické dědictví a co naopak

„Měli jsme štěstí, že jsme ve spodní části domu narazili nejen na románské sklepy, ale i na vrstvy gotické, renesanční a barokní.“

Martin Kalhous, Atelier SAD

nahradí moderní architekturou. Nakonec se architekti rozhodli odstranit především úpravy, které v domě proběhly v 19. a 20. století. Tyto dispozice už neodpovídaly moderním požadavkům. Zachovali ale původní nosné zdi a v nich vytvořili 17 bytů s otevřenými dispozicemi od 1+kk až po velkorosý podkrovní penthouse.

Architekti se v interiérech i společných prostorách nebáli přiznat původní historické prvky. Nerovné zdi se nesnažili srovnávat, ale naopak se k nim hrdě přihlásili. Staré trámy, které před staletími na stavbu plavili voraři po Vltavě a nechali v nich i staré tešánské značky, odhalili dnešním očím. Totéž platí o kovářských nebo kolíkových spojích, kterými by se v éře moderních technologií už těžko někdo zatěžoval. „Dům mluví řečí tehdejších řemeslníků a technologií. Jako architekt se ji musíte snažit navnímat a příběh doříct s pomocí moderních postupů,“ vysvětluje Jan Roučka, jak k takové rekonstrukci přistupovat. Moderní prvky

jsou proto na první pohled oddělené a vytvářejí s historií příjemný kontrast. V bytech ve 3. až 5. patře, které navrhovali ve Formafatalu, jsou například interiérové dveře se skrytou zárubní, které prozrazuje jen úzká spárka mezi křídlem a zdí.

Ke slovu se dostaly i tradiční řemeslné postupy. Ostění oken v interiérech dělali řemeslníci původním způsobem. Štukové fabiony sice dostaly moderní tvary, ale jinak vznikaly stejně jako před desítkami let. V některých bytech nově oddělují vstupní halu od obytných prostor zárubně z božanovského písčkovce, materiálu, který se klidně mohl použít i v minulosti, jen dostal modernější tvar. „Do interiéru jsme sami navrhli svítidla, která pro nás zhotovil kovář Mikuláš Hořánek ze surového železa. Tak, aby na něm byly vidět sbrusy a kovářské spoje,“ dodává Martin Kalhous z Ateliéru SAD. I poštovní schránky jsou Hořánkova ruční práce. Moderní tvar vytvořil podle návrhu architektů z Formafatalu z patinované mosazi.

Boj o světlo

V některých bytech se architekti museli poprat s úkolem, jak do interiéru přivést dostatek denního světla. Dům je hluboký a okna nejsou největší. Někde pomohlo sklo, někde přišla ke slovu hra s celkovým uspořádáním prostoru.

Dříve se z pavlačí vstupovalo přímo do kuchyně. Architekti z Formafatalu se ale rozhodli za dveřmi vybudovat vstupní halu. „Do ní jsme potřebovali dostat světlo. Napadlo nás použít ledové sklo designéra Pavla Baxy. Vypadá jako ledovec. Odděluje předstíň a koupelnu a pouští sem denní světlo,“ vysvětluje Jan Roučka. Stejně sklo vsadili architekti i do oken, která vedou ze schodišť do ložnic, aby zajistili dostatek světla a zároveň udrželi intimitu vnitřního prostoru. „Z charakteru tohoto skla navíc člověk na první pohled nepozná, jestli tam zůstalo z minulosti, nebo je tam nově,“ dodává Roučka.

Architekti z Ateliéru SAD se ve druhém patře zase museli vyrovnat s prostorem, který měl světlou výšku pouhých 2,1 metru. Nicméně dokázali, že i takový prostor se dá díky světlu vymodelovat tak, aby nepůsobil stísněně. Později šedesátimetrový byt 2+kk nazvali japonský. Prodal se jako jeden z prvních. „Klíčové bylo vytvořit průhledy přes celý byt. Snažili jsme se maximálně světelně propojit obytnou kuchyň s ložnicí

a koupelnou. Do prostor, které byly uvnitř dispozičně a neměly by denní světlo, jsme ho přivedli přes skleněné stěny," říká Martin Kalhous. Výhodou bylo, že byt je osvětlený ze dvou světových stran. Zatímco obyvatel má okna do náměstí, ložnice si bere světlo z nádvoří. Díky skleněným dveřím se světlo mezi pokoji během dne přelévá. „V bytě se tak odehrává příjemná stínohra a opticky byt vypadá větší," dodává Kalhous. Pomohly také inverzní rozety moderních amébovitých tvarů, které architekti obtiskli do stropu a tento plastický prvek podsvítily.

Materiál, který přetrvá věky

Luxusní projekty vyžadují nadstandardní materiály. U VII. domu byl ale rozdíl i v tom, jak se s nimi pracovalo. „Chtěli jsme materiál, který odolá času a zároveň bude přirozeně stárnout. Proto jsme zvolili dubové podlahy a travertin. Kámen jsme vybírali tak, aby přirozené kaverny vyprávěly svůj příběh. Po kamenících jsme chtěli, aby je

pokládali na sraz, aby kresba jednotlivých dlaždic na sebe navazovala. Pracovali také s kamenickým náročím. To jsou detaily, kterých si všimnete, až když v bytě trávíte delší čas. Ale o to víc si jich pak ceníte," uvádí jeden z příkladů Martin Kalhous z Ateliéru SAD. A doufá, že právě díky těmto nuancím nebude mít nikdo v budoucnu potřebu dlažbu ani jiné nové prvky nahradit něčím jiným.

S podlahou si užili své také architekti z Formafatalu. S památkáři se dohodli, že na

pavlačích obnoví šachovnicovou dlažbu. Nechtěli ale kontrastní černobílou kombinaci. Navíc hledali materiál, který bude mít zajímavou strukturu. Nakonec našli tlustostěnnou keramiku, která zároveň vyřešila detail přesahu dlaždic přes okraj pavlače. „Jenže jsme museli vymyslet spárořez, který by na pavlačích dával smysl. Ty ve starém domě nemají rovnoběžné okraje. I přesto ale musí šachovnice opticky fungovat. Vždy jsme si nařezané dlaždice na podlahu nanečisto rozložili, abychom

Staré trámy, které před staletími na stavbu plavili voraři po Vltavě a nechali v nich i staré tesařské značky, architekti odhalili dnešním očím.

Trofej mezi nemovitostmi

Proč si kupovat drahý byt někde, kde se nedá zaparkovat. I na tuto otázku museli najít odpověď realitní agenti, kteří měli na starost prodej bytů v VII. domě. „Podařilo se nám ho na trh uvést jako trofejní nemovitost, kterou chce mít určitý typ investora ve svém realitním portfoliu,“ říká Tomáš Blahuta z realitní kanceláře Svoboda & Williams. Developer nechtěl, aby noví majitelé z bytů udělali rychloobrátkové zboží na trhu krátkodobých pronájmů. Bylo proto třeba najít srdcaře, kteří ocení atmosféru staré Prahy i za cenu určitých provozních omezení. „Brzy bylo zřejmé, že jde o atraktivní investiční příležitost zejména pro klienty, kteří mají vlastní bydlení vyřešené a hledají druhou či další statusovou nemovitost,“ vzpomíná Tomáš Blahuta. Většinu bytů koupili mimopražští klienti jako svou základnu pro příležitostné pobyty v Praze. Budou je tak využívat především pro vlastní bydlení.

zkontrolovali, jestli vše sedí. Obkladači tam ukázali neuvěřitelný fortel,“ vzpomíná Jan Roučka.

Propracovanější původně měla být i fasáda celého domu. Formafatal si představoval, že štukové reliéfy budou světlejší než základní barva. Nakonec ale zvítězil požadavek památkářů, aby celá fasáda zůstala neutrálně šedá, díky níž VII. dům nepůsobí navenek jako starobylý palác a nekonkuruje protějším Valdštejnskému paláci.

Působí na první pohled nenápadně a své tajemství odhaluje jen uvnitř. Pouze jeho obyvatelé vědí, že nebydlí v jen tak nějakém rekonstruovaném historickém domě. Díky velkorysosti investorů a péči architektů mohou žít v uměleckém díle, které snad budou obdivovat i ti, kteří do něj přijdou za dvě stě let.

Estetika bez kompromisů: Interiér jako odraz globálního úspěchu

V portfoliu movitého investora mají nemovitosti své pevné místo. Ale až v momentě, kdy se z cihel a betonu stane harmonický prostor, získává aktivum svou skutečnou hodnotu – tu emoční i tržní. Studio Prague Design Hub (PRAGDH) definuje novou éru interiérového designu, ve které se potkává evropská řemeslná tradice s dravou vizí asijských metropolí.

Ať už vstoupíte do prostor privátní kliniky Agel Plus, či moderního zázemí LifeGym v Praze, do kanceláří v Kantonu, Hongkongu, Manile nebo Bangkoku, okamžitě pocítíte rozdíl. Není to jen o drahých materiálech. Je to o precizním pochopení toku energie, světla a ergonomie. Právě tyto referenční projekty se staly vizitkou studia Prague Design Hub, které se nebojí aplikovat standardy špičkových komerčních provozů do nejnáročnějších soukromých rezidencí.

Most mezi Prahou a Hongkongem

Zakladatelé studia rozkročili svou působnost mezi Prahu a Hongkong – dvě města, která nemohou být odlišnější, a přesto se v jejich pojetí dokonale doplňují. Zatímco Praha dodává projektům hloubku, historii a cit pro detail, Hongkong přináší odvahu, moderní technologii a schopnost pracovat s prostorem tak, aby byl maximálně efektivní i v absolutním luxusu. „Nenavrhujeme pokoje. Navrhujeme scénáře pro život našich klientů,“ přibližuje neformální motto studia Radovan Mačák. Pro klienta, který dělí svůj čas mezi byznys, rodinu a cestování, je domov místem, kde se tyto světy protínají v naprostém tichu a pohodlí.

Investice do wellness a diskrétnosti

Dnešní standard high-end bydlení se posouvá od ukazování bohatství k prožívání zdraví. Tým designérů z Prague Design Hubu zohledňuje tento trend integrací privátních wellness zón a špičkově vybavených domácích gymů, které

Designové studio Prague Design Hub spojuje evropskou estetiku s asijskou precizností a vytváří designy, jež se přizpůsobují kulturním kontextům po celém světě.

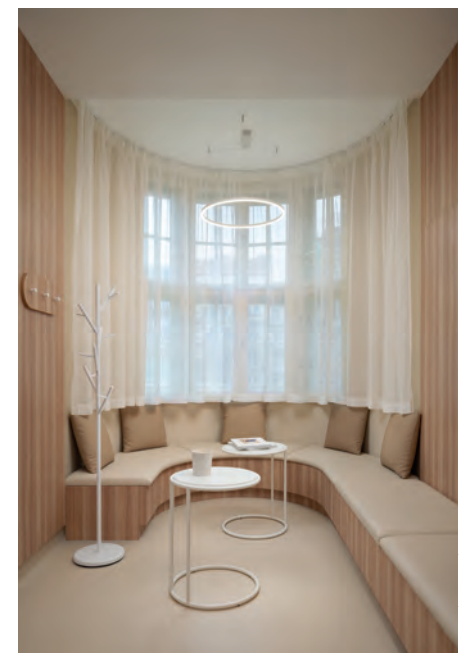
designem nezaostávají za obývacím pokojem. Zkušenost s realizací profesionálních klinik, jako je Agel Plus v Praze a Gynekologicko-porodnické oddělení - Nemocnice AGEL Šternberk, jim navíc dává unikátní náskok v oblasti akustiky, čistoty vzduchu a cirkadiálního osvětlení, které podporuje biorytmus těla. Him Liu tvrdí, že „barva na stěně, akustika a světelná hygiena jsou stejně důležité jako moderní rentgen“. Právě rekonstrukce prémiové Kliniky Agel Plus spojuje dlouholeté zkušenosti odborných lékařů a sester s nejmodernějšími technologiemi, osobním přístupem a promyšleným designem na cestě ke zdravějšímu životu. I ten však začíná v domácím prostředí, zázemí, které si budujeme pro sebe či svou rodinu a střežíme jej jako nejcennější komoditu.

Designové studio Prague Design Hub spojuje evropskou estetiku s asijskou precizností a vytváří designy, jež se přizpůsobují kulturním kontextům po celém světě – od kanceláří až po luxusní rezidence. Studio založil v roce 2017 designér Radovan Mačák spolu se svým partnerem, hongkongským rodákem Himem Liu, s jasnou vizí: propojit talentované tvůrce z různých koutů světa a společně s nimi tvořit prostředí pro značky, v nichž se protíná estetika, brandová strategie i smysluplný zážitek pro klienta. Navrhují prostory, které lidé vyhledávají pro jejich atmosféru, místa, v nichž chtějí opravdu být.

www.praguedesignhub.com

Management bez starostí

Pro klienty privátního bankovníctví je čas nejvzácnější komoditou, a interiérový designér proto funguje jako partner pro řešení na klíč. Od prvotní studie přes inženýring až po finální instalaci uměleckých děl – proces je nastaven tak, aby majitel schvaloval klíčové milníky, zatímco o exekuci a kvalitu se stará tým profesionálů. Investice do kvalitního designu není výdajem. Je to potvrzení statusu a vytvoření zázemí, které bude stejně aktuální dnes jako za dvacet let. Protože skutečný luxus není módní vlna, ale nadčasová funkčnost.

Za zavřenými víčky je nejcennější kapitál

Investice, která je zdarma, přirozená a dostupná každému, přesto ji systematicky zanedbáváme. Spánek. Investice, která má nejvyšší návratnost pro tělo, mozek i duši.

Jak s ní umíte pracovat?

Spánek není pasivní vypnutí organismu, ale jeden z nejsložitějších biologických procesů, jaké lidské tělo zná. Zatímco vědomí odpočívá, mozek pracuje na plné obrátky. Dochází k třídění informací, ukládání paměti, regulaci emocí a doslova k úklidu nervového systému. Během hlubokého spánku se aktivuje glymfatický systém, který odstraňuje toxické metabolity z mozku, včetně beta-amyloidu spojeného s Alzheimerovou chorobou. Jednoduše řečeno – glymfatický systém funguje jako noční úklidová služba s cílem odstranění metabolického odpadu.

Spánek zároveň zásadně ovlivňuje hormonální rovnováhu, imunitu, metabolismus i schopnost rozhodování. Nedostatek spánku snižuje empatii, zvyšuje impulzivitu a narušuje úsudek, tedy vlastnosti, které jsou klíčové nejen pro vrcholový management, ale i pro kvalitu mezilidských vztahů. Nevyspalost obecně u každého více či méně podněcuje podrážděnost, nervozitu a celkovou nepohodu, která může dlouhodobě vést ke zdravotním problémům i narušení mezilidských vztahů. Spánek je zkrátka víc, než si myslíme. Je tichým architektem našeho dne, přestože jeho skutečný význam často začneme vnímat až ve chvíli, kdy se rozpadne.

Kolik spánku potřebujeme?

Moderní věda je v tomto ohledu poměrně jednoznačná. Optimální délka spánku pro dospělého člověka se pohybuje mezi sedmi až devíti hodinami denně. Myšlenka, že někomu stačí pět hodin, je ve většině případů spíše mýtem než biologickou realitou. Existuje sice extrémně malé procento populace s genetickou mutací, která umožňuje plnohodnotné fungování s kratším spánkem, ale jde o jednotky promile. Pravděpodobně to nejste zrovna vy.

V praxi se mnohem častěji setkáváme se stavem, kdy si člověk na chronický spánkový deficit zvykne, přestane ho vnímat, ale jeho výkon, zdraví i emoční stabilita se přesto nenápadně zhoršují. Jak trefně upozorňuje Matthew Walker, neurovědce a autor bestselleru Proč spíme, lidé s nedostatkem spánku často vůbec nevnímají, jak výrazně se zhoršuje jejich výkon.

Jak se spalo v minulosti

Historicky byl spánek přirozeně sladěn s rytmem dne a noci. Lidé chodili spát krátce po setmění a často praktikovali tzv. segmentovaný spánek – dvě spánkové fáze během noci, které byly oddělené například rozjímáním, modlením či jinými činnost-

mi. I šlechta, která měla k dispozici komfort své doby, spala jinak než dnes. Často v polosedě, kvůli tehdejší představě o zdraví a dýchání, na přírodních matracích z koňských žíní, v chladnějších místnostech a samozřejmě bez umělého světla.

Kvalita spánku byla ovlivněna tmou, tichem a fyzickou únavou. Dnešní civilizace naopak přinesla světlo, hluk, permanentní dostupnost a psychickou zátěž. Spánek se stal první položkou, kterou obětujeme ve jménu výkonu – paradoxně právě na úkor výkonu samotného. „Lidské bytosti se během pouhých sta let odklonily od biologicky podmíněné potřeby dostatečného spánku. Potřeby, kterou evoluce zdokonalovala 3 400 000 let, aby prospěla našim zásadním životním funkcím. Zdecimování spánku v industrializovaných zemích má katastrofický dopad na naše zdraví, průměrnou délku života, bezpečnost, produktivitu a vzdělávání našich dětí. Tichá epidemie úbytku spánku představuje největší zdravotní problém, s nímž se ve vyspělých zemích dnes potýkáme,“ píše Matthew Walker ve své knize.

Insomnie jako civilizační choroba

Nespavost dnes nepatří k výjimkám, ale k normě. Její příčiny jsou hluboce zakořeněny v moderním životním stylu. Chronický stres, přetížení nervového systému, nadměrná konzumace stimulantů, minimální kontakt s přírodou, a především neustálá mentální aktivace vedou k tomu, že tělo večer neumí přepnout do klidového režimu.

Velkou roli hraje i kultura neustálé dostupnosti. Online svět nikdy nespí a vytváří iluzi, že bychom neměli spát ani my. Notifikace, e-maily a sociální sítě rozkládají přirozený rytmus dne a noci a narušují pocit bezpečí a uzavřenosti, který je pro usnutí zásadní. Řešením se často stávají prášky na spaní. Ty však většinou neřeší příčinu, pouze potlačují symptomy. Navíc mohou narušovat přirozenou architekturu spánku, vést k toleranci a závislosti a oslabovat schopnost organismu usnout bez chemické berličky. Skutečný spánek nelze nahradit farmakologickým bezvědomím.

Když technologie slouží

Paradoxem dnešní doby je, že stejná technologie, která spánek ničí, ho dokáže také kultivovat. High-end segment nabízí sofistikovaná řešení, která posouvají spánek na úroveň personalizované investice. Chytré matrace a rošty dokážou reagovat na pohyb těla, regulovat teplotu během noci a optimalizovat polohu páteře. Senzory sledují dech, srdeční ryt-

Spánek není pasivní vypnutí organismu, ale jeden z nejsofistikovanějších biologických procesů.

mus i fáze spánku, aniž by bylo nutné nosit cokoli na těle. Data se následně vyhodnocují a pomáhají upravovat prostředí ložnice i denní režim.

Nositelné technologie z luxusního segmentu jdou ještě dál. Sledují variabilitu srdečního rytmu, regeneraci nervového systému a úroveň stresu a poskytují zpětnou vazbu, která pomáhá optimalizovat nejen noc, ale i celý den. Spánek se tak stává měřitelným, ale nikoli mechanickým – stále zůstává intimním prostorem klidu a obnovy. A vy sami nejlépe víte, jak se cítíte, nechovejte se podle toho, co vám řeknou chytré hodinky. Ty jsou jen praktickým našeptávačem, nikoli vašim vnitřním hlasem.

Návrat k jednoduchosti

Vedle technologií však existují i jednoduché, osvědčené cesty, které nestojí nic než naši pozornost. Teplá koupel nebo sprcha pomáhá snížit tělesné napětí a naopak chladnější vyvětraná místnost signalizuje mozku, že je čas jít spát. Pro podporu klidného spánku můžete vyzkoušet osvědčené čaje z bylin, jako jsou heřmánek nebo meduňka, které jemně podporují parasympatický nervový systém. Také tzv. zlaté mléko oslazené medem nebo teplé kakao navozují pocit bezpečí a návratu k rituálu spánku a možná i tak trochu do dětství, kdy jsme spali klidně.

V době, kdy lze optimalizovat téměř vše, se spánek stává novým symbolem skutečného bohatství.

Základem dobrého spánku je i výběr kvalitní postele. Některé jsou považovány za „Rolls-Royce“ ve své kategorii. Postel Hästens drëmer (Dream Bed) je výjimečná kombinací špičkového řemesla, přírodních materiálů a designové exkluzivity. Každý kus se ručně vyrábí ve Švédsku zkušenými řemeslníky a vzniká z pečlivě vybraných přírodních materiálů, jako je bavlna, vlna, len a koňské žíně, které zajišťují optimální prodyšnost, regulaci teploty a dlouhou životnost. Model drëmer byl navržen ve spolupráci se světoznámým designérem Ferrisem Rafaulim a vznikl jako oslava 170leté tradice značky Hästens, což z něj činí nejen luxusní lůžko, ale i výrazný designový objekt. Díky možnosti volby tuhosti a pre-

ciznímu zpracování nabízí výjimečný komfort a individuální přizpůsobení, které posouvá zážitek ze spánku na nejvyšší úroveň.

Zásadní roli při snaze o kvalitní spánek hraje načasování úkonů před ním. Poslední větší jídlo by mělo přijít ideálně dvě až tři hodiny před spaním, aby tělo nemuselo trávit a aby se mohlo plně soustředit na potřebnou regeneraci. Kofein by měl zmizet z denního režimu nejméně šest hodin před usnutím, u citlivějších jedinců dokonce i dříve.

A pak je tu modré světlo – tichý sabotér spánku. Obrazovky potlačují tvorbu melatoninu, hormonu noci, a udržují mozek v pohotovostním režimu. Digitální západ slunce, tedy vědomé vypnutí obrazovek alespoň hodinu před spaním, patří k neúčinnějším a zároveň nejtěžším krokům ke kvalitnímu spánku. Je to akt osobní disciplíny i návratu k sobě. Sami sobě si přiznejte, zda jste toho schopni, a stanovte si to jako osobní výzvu. Uvidíte sami, zda se vám bude usínat lépe.

Symbol skutečného bohatství

V době, kdy lze optimalizovat téměř vše, se spánek stává novým symbolem skutečného bohatství. Ne toho viditelného, ale hlubokého, tichého a udržitelného. Kdo spí dobře, má jasnější mysl, stabilnější emoce a větší kapacitu pro radost, kreativitu i moudrá rozhodnutí. Možná je čas přestat se ptát, kolik hodin denně pracujeme, a začít se ptát jinak, jak kvalitně a dlouho spíme. Protože právě tam, v temnu noci, se rodí skutečná návratnost těch nejhodnotnějších investic.

VITALITA, KLID, RADOST

Ulehejte do postele Hästens a každé ráno se probouzejte do vyššího stavu bytí. Díky ruční výrobě z čisté bavlny, vlny, koňských žíní a lnu vám nabízíme postel, kde se budete cítit nejpohodlněji a nejpřirozeněji. Postel, která splyne s vaším tělem a dechem, abyste si mohli dokonale odpočinout. Hästens vám zajistí noční regeneraci, po jaké se probudíte plní energie, klidu a radosti.

HASTENS.COM

Hästens
since 1852

Photography Simon Procter

Ticho jako nová cesta

PŘIPRAVILA / BARBORA VOJTOVÁ
FOTO / GETTY IMAGES

Žijeme v době, která ztratila schopnost zmlknout. Neustálý proud informací, digitální dostupnost a tlak na výkon zaplnily náš čas i náš vnitřní prostor. Ticho, kdysi přirozená součást každodenního života, se dnes stává vzácným luxusem. Ne jako únik, ale jako návrat – k sobě, ke klidu, ke skutečnému bohatství, které nelze vlastnit ani si koupit.

Současný svět je světem permanentního hluku. Nejen hluku slyšitelného, který tvoří doprava, města, otevřené kanceláře či neustálý ruch civilizace, ale především hluku mentálního. Neustálý tok informací, zpráv, e-mailů, upozornění, obrazů a výzev k reakci zaplňuje naši pozornost od chvíle, kdy ráno otevřeme oči, až do momentu, kdy večer zhasínáme světlo. Pokud vůbec ještě existuje okamžik, kdy světla skutečně zhasneme a kdy se rozprostře absolutní tma.

Ještě nikdy v historii nebyl člověk vystaven takovému množství podnětů jako dnes. Nikdy nebylo tolik lidí vyčerpaných, roztěkaných a vnitřně prázdných. Ticho, které bylo po staletí přirozeným stavem – součástí noci, chůze krajinou, práce i modlitby – se z našeho života téměř vytratilo. Dříve přicházelo samo, dnes jej musíme aktivně vyhledávat. A právě to vypovídá o proměně hodnot dnešní doby víc než jakýkoli technologický pokrok.

Ticho jako vzácný prostor

Ticho není absence zvuku. Je to prostor. Prostor, v němž lze znovu uspořádat mysl, zpomalit dech a doprožít emoce, které v každodenním shonu

nemají možnost promluvit. Ticho je prostředkem odpovědi. Psychologie i neurověda se shodují na tom, že lidská hlava potřebuje období bez stimulace, aby mohla regenerovat, integrovat prožitky a trénovat schopnost hluboké koncentrace.

V tichu se začíná ozývat něco, co v hluku snadno přeslechneme, vnitřní hlas, intuice, jemné signály těla. Ticho nás nenutí reagovat, pouze být. A právě proto může v dnešní době být pro mnohé zneklidňující. Odhaluje totiž otázky, které jsme dlouho odkládali nebo nechtěli slyšet. Připomíná pocity, které jsme překryli výkonem a přebili ráciem. Ukazuje, kým skutečně jsme, když nemusíme hrát svoji roli. Ticho snímá masku a činí nás zranitelnými.

Paralelní realita

Online prostředí se stalo druhým domovem moderního člověka. Pracujeme v něm, budujeme profesní identitu, udržujeme vztahy, hledáme inspiraci i uznání. Pro mnohé z nás se však digitální svět stal

Ještě nikdy v historii nebyl člověk vystaven takovému množství podnětů jako dnes.

místem, kde trávíme více času než ve skutečné realitě. Je rychlý, barevný, okamžitě reagující. Nabízí iluzi kontroly, pocit propojení i neustálou stimulaci.

Reálný svět se vedle něj může zdát pomalý, méně atraktivní, někdy až nepohodlný. Ticho v něm působí nezvykle. A přesto právě ticho je tím, co nám online svět nikdy nemůže nabídnout. Závislost na digitálním prostředí přitom vzniká nenápadně, zákeřně, rychle. Bohužel je digitální svět společensky přijatelný, ba přímo žádaný, či dokonce oceňovaný. Neustálá dostupnost je zaměňována za profesionalitu, rychlá reakce za důležitost. Mobilní telefon se stává symbolem vlastní nepostradatelnosti, prostředkem posilování ega, zástěrkou slabých míst.

Nový test svobody

Není proto překvapivé, že se digitální detox pozvolna začíná ozývat. Jako jediný lék na znovupřipojení. Stává se fenoménem. Ne jako odmítnutí technologií, ale jako vědomé přerušení. Jako návrat k možnosti nebýt neustále k dispozici. Pro mnohé je to zkouška svobody: dokážu být offline, a přesto v klidu? Dokážu zpomalit, aniž bych měl pocit, že ztrácím kontrolu nad svým životem? Dokážu přijmout nepostradatelnost jako přirozenou dimenzi bytí?

Digitální detox většinou začíná malou výzvou – víkendem bez mobilu, ideálně ve dvou. Změna prostředí, absence wi-fi, pomalejší rytmus dne. Sauna, dlouhé večere, sklenka vína, rozhovory, které nejsou přerušované notifikacemi. Pozornost se přirozeně přesouvá od obrazovky k partnerovi, k vlastnímu tělu, k přítomnému okamžiku. Právě proto dnes zažívají boom off-grid maringotky, horské chaty bez signálu či minimalistická útočiště v přírodě. Návrat do minulosti? Trochu ano, ale vědomý a s efektem, který nás vrací k sobě.

Katalyzátor kreativity a výkonu

Paradoxně právě odpojení od neustálého toku informací často vede k vyššímu výkonu a větší kreativitě. V tichu vzniká prostor pro hluboké myšlení, pro nové nápady, pro skutečnou koncentraci. Člověk znovu sahá po knihách, zapisuje si myšlenky, vnímá svět v jemnějších detailech. Přestává reagovat a začíná tvořit. Zároveň mizí nutkání neustálého porovnávání. Sociální sítě nás zvou ke sledování cizích životů, pečlivě vybraných okamžiků a zdánlivé dokonalosti. Výsledkem bývá tichá frustrace, pocit nedostatečnosti a úzkost z vlastního obyčejného života. Ticho tento mechanismus přerušuje. Vrací nás k autentickému prožívání, k otázkám, co skutečně chceme a co cítíme.

Cesta ke změně

Pro někoho zůstane offline zkušenost jen příjemným experimentem. Pro jiného se může stát impulzem k zásadnější změně. Přehodnocení priorit, zpomalení pracovního tempa, přestěhování do klidnějšího prostředí. Návrat k životu, kde není ticho výjimkou, ale součástí každodennosti. Nejde o útek z moderního světa, ale o vědomou volbu, jak v něm skutečně žít.

V některých případech však víkendové ticho nestačí. Vyhoření, ztráta smyslu nebo dlouhodobé přetížení jsou signály, že tělo i mysl potřebují hlubší reset. A právě tehdy se lidé vydávají za zkušenostmi, které mají transformační charakter.

Meditativní retreaty ve východních ašrámech, ájurvédské pobyty s jógou, klášterní pobyty v absolutním tichu, cesty do pouště či pralesa – všechny mají společný záměr. Vytvořit bezpečný, strukturovaný a tichý prostor pro hlubokou sebereflexi. Samozřejmě je digitální abstinence, práce s dechem, meditace a návrat k tělu.

Paradoxně právě odpojení od neustálého toku informací často vede k vyššímu výkonu a větší kreativitě.

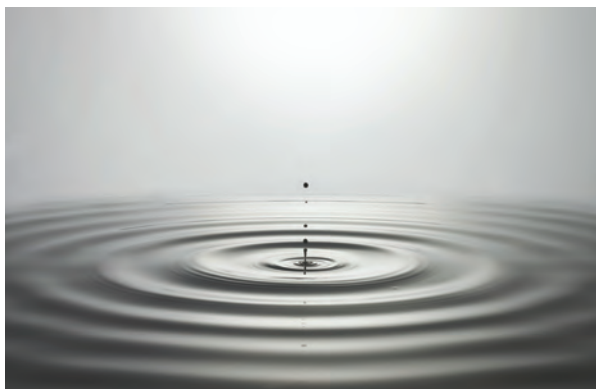
Samostatnou kapitolou jsou pak poutní cesty. Poutník kráčí krajinou, ale především kráčí sám k sobě. Každý krok zpomaluje mysl, každý den v tichu přináší nové vhledy. Není náhodou, že právě poutnictví zažívá v posledních letech renesanci i mezi lidmi, kteří se nepovažují za nábožensky zatížené.

High-end retreaty

Na tuto potřebu reaguje i svět luxusního cestování. Vznikají tzv. high-end retreaty, které propojují komfort, estetiku a hlubší smysl. Nejde o asketismus, ale o kultivovaný návrat k sobě. Ticho se zde stává součástí architektury, služeb i celkové filozofie pobytu. Příkladem mohou být alpské resorty ve Švýcarsku a Rakousku, které pracují s tichem jako léčivým prvkem. Ale také japonské ryokany, které staví na filozofii zenu, kde je jednoduchost nejvyšší formou luxusu. Exkluzivní retreaty v Portugalsku, na Bali či v Kalifornii kombinují meditaci, dechové techniky, pobyt v přírodě a gastronomii postavenou na vědomém vztahu k tělu. Luxus zde nespočívá v okázalosti, ale v čase, prostoru a pozornosti, kterou si host dopřeje sám sobě.

Bohatství, které nelze vlastnit

V době, kdy je možné koupit si téměř cokoli, se největším luxusem stává právě to, co koupit nelze. Ticho. Čas. Vnitřní klid. Schopnost být sám se sebou bez potřeby neustálé stimulace. Skutečné bohatství nezačíná na bankovním účtu, ale v prostoru, kde se svět konečně ztiší – a my se znovu začneme slyšet.

Tiché, meditativní a detox retreaty:

Bali Silent Retreat – Bali, Indonésie

Off-grid meditační retreat s důrazem na ticho, dlouhé procházky, meditace a propojení s přírodou. Program je založen na vnitřní introspekci bez mluvení a digitálního rozptylování.

Eremito – Umbrie, Itálie

Jedinečný retreat v bývalém klášteře (žádná wi-fi, TV ani mobilní signál), kde hosté žijí jako poustevníci v jednoduchých, svíčkami osvětlených prostorách. Jídla se podávají v tichu, okolní lesy a klid podporují hluboký mentální detox.

Musangsa Zen Center – Jižní Korea

Tradiční zenový klášter, který pořádá tiché meditační programy Kyol Che pro praktikující z celého světa – intenzivní duchovní ztišení beze slov.

Suan Mokkh International Dharma Heritage – Thajsko

Buddhistický monastický retreat s desetidenními periodami ticha a meditace podle páli tradice (nejstarší dochovaná škola buddhismu) – ideální pro ty, kdo chtějí autentický, kulturně hluboký retreat.

Springwater Center – New York, USA

Meditační centrum v přírodě, které pořádá pravidelné tiché retreaty a semináře pro prohloubení pozornosti, vědomí a vnitřního klidu za pomoci meditativních technik.

Throssell Hole Buddhist Abbey – Anglie

Zenový klášter otevřený pro meditační retreaty a tiché pobyty, vhodný pro ty, kdo chtějí zkusit klášterní praxi v Evropě.

Birken Forest Buddhist Monastery – Kanada

Retreat centrum v lesích s možností tichého pobytu a meditací v buddhistickém prostředí a okouzující přírodě.

Ulpotha – Srí Lanka

Yoga & Ayurveda retreat s digitálním detoxem, bez elektřiny a internetu, jídlo je veganské a pobyt probíhá v hlubokém napojení na přírodu a odpojení od moderního světa.

Kurátorem svého netoxického života

PŘIPRAVILA / BARBORA VOJTOVÁ
FOTO / GETTY IMAGES

Každý z nás je jako galerie. Naše mysl a srdce jsou plátna, která formují lidé, zážitky, zprávy a prostředí kolem nás. Ale co když začne naše rozlišovací schopnost stagnovat? Dnes jsou totiž toxické vlivy něčím, co většinou dokážeme rozklíčovat až s určitým odstupem. Pokud vůbec.

Intrikánšší lidé, účelová manipulace nebo zavádějící informace nám mohou ubližovat víc, než si v daný okamžik uvědomujeme. Toxické vlivy dnešního světa nenápadně vysávají energii a často zpochybňují naši sebehodnotu. Ale stejně tak jako kurátor vybírá umělecká díla v galerii, i my můžeme vědomě vybírat co a koho vpustíme do svého života. A tím chránit své vnitřní bohatství.

Dobíjím se, či vybíjím

Kurátorský přístup k životu není o izolaci, ale o vědomé selekci. Představte si galerii, ve které vystavujete jen díla, která rezonují s vaší estetikou, hodnotami a energií. Každé dílo, které sem přidáte, formuje celkový dojem, a stejně tak lidé, zprávy a prostředí ovlivňují naši psychiku a vnitřní svět. Být kurátorem znamená ptát se: co mi přináší radost, inspiraci a posílení a co mi naopak energii ubírá, zpochybňuje mé hodnoty a vyvolává stres či pocit méněcennosti? Tato jednoduchá otázka je pak základem vědomého rozhodování o tom, kdo a co má přístup do našeho mentálního prostoru.

Stejně jako kurátor vybírá umělecká díla v galerii, i my můžeme vědomě vybírat co a koho vpustíme do svého života.

Toxičtí lidé

Mnoho lidí si ani neuvědomuje, že jsou obětí psychické manipulace. Toxické vztahy mají často jemné tváře: emocionální vydírání, strategické hry, neustálé zpochybňování nebo pasivně agresivní chování. Často se jedná o naše blízké – partnera, člena rodiny, spolupracovníka nebo přítele z dětství. Hranice mezi běžným konfliktem a toxickým vztahem je často tenká. Nejtěžší je uvědomit si, že manipulace existuje. My sami býváme slepí k jemným, ale systematickým strategiím, zatímco

okolí často vidí, že nám někdo ubližuje. První krok tedy je vnímavost. Sledujte, jak se cítíte po setkání s určitou osobou. Pokud pravidelně odcházíte vyčerpaní, zmatení nebo plní úzkosti, strachu, viny, či dokonce pochybností o sobě, může to být signál, že do vašeho života proniká něco nesprávného – toxický vliv.

Kurátorský přístup neznamená okamžitý konflikt nebo dramatické odříznutí, ale jasně nastavené hranice. Můžeme omezit kontakt, komunikovat jen v nezbytných případech nebo se vědomě vyhýbat diskuzím, kde by mohlo docházet k manipulaci. Často pomáhá připomenout si, že neviditelné řetězy jsou pouhou iluzí. Není to sobec, je to ochrana vlastní psychiky a tím i fyzického zdraví.

Informační síto

Stejný princip platí i u informací. Manipulace se neomezuje jen na mezilidské vztahy. Diktátorské režimy, manipulativní média i agresivní reklamy fungují na podobném principu. Nabízejí selektivní realitu, která má za účel měnit náš pohled, hodnoty nebo náladu. Dobrou zprávou je, že informace lze filtrovat a vypnout. Stačí si nastavit vědomé hranice, vybírat si spolehlivé zdroje, ověřovat fakta a omezit sociální sítě nebo reklamy. Kurátorský přístup v tomto případě znamená aktivní výběr – rozhodujete o tom, co se dostane do vašeho mentálního prostoru, čím žijete svoji mysl, tedy svůj život.

Praktický průvodce

Chcete-li si udržet odstup od toxického prostředí, začněte u vědomého výběru lidí. Sledujte, kdo vám dodává energii a kdo ji naopak vysává. Stejně tak pečujte o informace, které přijímáte. Zvolte si spolehlivé zdroje, ověřujte fakta a omezte sledování sociálních sítí či agresivních reklam. Uspořádejte svůj pracovní a osobní prostor tak, aby podporoval klid, radost a soustředění, a eliminujte prvky, které vám škodí, od negativních lidí po rušivé podněty. Reflexe pomáhá rozlišit, co je pro vás hodnotné a co destruktivní. Sledujte své pocity po interakcích a zprávách. Připomeňte si, že máte právo chránit své hranice. Být kurátorem svého života znamená držet klíč k vnitřnímu bohatství a svobodě. Vědomý kurátorský přístup k životu není jednorázový úkon, ale postupný proces a osobní výzva. Každý den vybíráme, koho a co pustíme do své galerie. Když se naučíme filtrovat toxické vlivy, manipulace a nepravdivé informace, otevíráme prostor pro to, co nás skutečně formuje a obohacuje – radost, inspiraci a vlastní vnitřní hodnotu. A právě to je nejcennějším bohatstvím duše.

***Kurátorský přístup
k životu není o izolaci,
ale o vědomé selekci.***

Měřítko osobního bohatství: Biologický věk

Může být padesátník biologicky mladší než čtyřicátník?

A co když skutečné bohatství nespočívá v tom, kolik nám je, ale v tom, v jaké kondici jsou naše buňky, orgány a nervový systém? Na to odpovídá biologický věk, jeden z nejpřesnějších ukazatelů kvality života.

Představme si dva muže, oba slaví padesáté narozeniny. Na fotografiích z večírku vypadají podobně, ale jejich těla vyprávějí zcela odlišné příběhy. Jeden z nich má dostatek energie, spí klidně, pravidelně se hýbe a plánuje budoucnost s lehkostí. Druhý trpí únavou, chronickým zánětem, nespavostí a pocitem, že jeho tělo stárne rychleji než jeho mysl. Kalendářní věk mají stejný. Biologický nikoli. Kolik je jim tedy doopravdy? Právě zde se otevírá téma biologického věku, pojmu, který v posledních letech proniká z oblasti vědeckého výzkumu do světa osobního rozvoje, longevity medicíny i moderně chápaného luxusu. Biologický věk totiž nevypovídá o čase, který uplynul, ale o kvalitě života, který byl prožit..

Aktuální stav buněk

Chronologický, tedy kalendářní věk je neměnný údaj. Biologický věk naopak popisuje aktuální stav buněk, tkání, orgánů a regulačních systémů lidského těla, a to jak z hlediska jejich struktury, tak z hlediska funkce. Tyto dva pohledy spolu souvisejí, ale málokdy se shodují. Výjimkou je dětský věk, kdy biologický vývoj zpravidla úzce kopíruje věk kalendářní. Organismus dítěte prochází relativně přesně definovanými vývojovými fázemi a případné odchylky, ať už ve smyslu zpomalení, nebo zrychlení vývoje, se mohou v průběhu dospívání přirozeně vyrovnat. U dospělého člověka však tento korekční mechanismus mizí. Stárnutí se nestává sledem jasně oddělených etap, ale plynulým procesem, který je výrazně formován životním stylem, prostředím, mírou stresu i kvalitou vztahů. Právě proto se biologický a chronologický věk v dospělosti často dra-

maticky rozcházejí. Dva lidé stejného kalendářního věku mohou mít těla, která se z hlediska vitality, odolnosti a regenerační schopnosti liší o deset i více let.

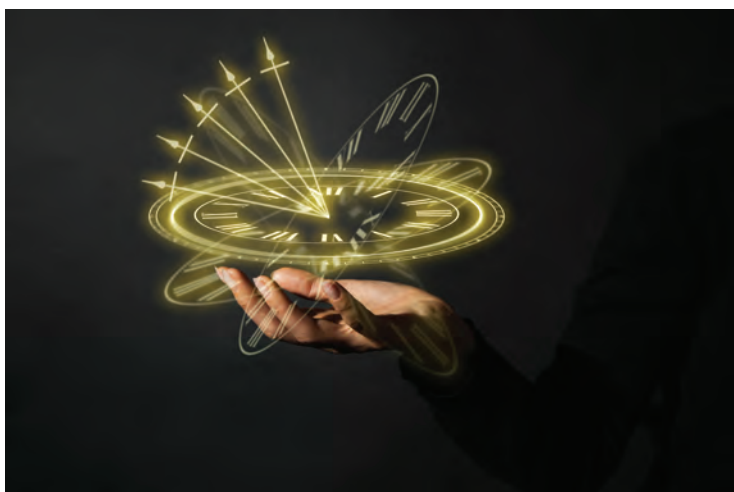
***Biologický věk
nevypovídá o čase,
který uplynul, ale
o kvalitě života, který
byl prožit.***

Physical Fitness Age

V anglosaském světě se v této souvislosti stále častěji používá pojem Physical Fitness Age, tedy věk fyzické a funkční zdatnosti. Nejde jen o to, jak tělo vypadá, ale především o to, jak funguje. Jak zvládá zátěž, jak rychle se regeneruje, jak reaguje na stres a jak dlouho si dokáže uchovat vnitřní rovnováhu. Tyto faktory úzce sou-

Moderní věda dnes nabízí stále sofistikovanější metody, jak biologický věk měřit.

visejí se stravou, pohybem a spánkem, ale také s psychickou pohodou, smyslem života a kvalitou mezilidských vazeb. Vědomí vlastního biologického věku může mít na lidský život překvapivě hluboký dopad. Pro mnohé se stává okamžikem prozření, kdy si poprvé uvědomí, že stárnutí není abstraktní pojem, ale konkrétní biologický proces, který lze do určité míry ovlivnit. Biologický věk se tak mění z pouhého čísla v nástroj sebepoznání a motivace ke změně. Nejde o honbu za věčným mládím, ale o kultivaci vitality a kvality života v každém jeho období.

Horvathovy hodiny

Moderní věda dnes nabízí stále sofistikovanější metody, jak biologický věk měřit. Za jeden z nejpřesnějších postupů jsou považovány takzvané epigenetické hodiny, které vycházejí z analýzy metylace DNA. Tento proces odráží, jak jsou geny v průběhu života zapínány a vypínány vlivem prostředí a životního stylu. Průkopníkem tohoto výzkumu je profesor Steve Horvath z Kalifornské univerzity v Los Angeles, jehož modely dokážou s pozoruhodnou přesností určit

biologický věk organismu a sledovat tempo jeho stárnutí. Proto jsou často epigenetické hodiny nazývány také jako tzv. Horvathovy hodiny.

Vedle epigenetiky se využívají i komplexní analýzy krevních markerů, které hodnotí míru chronického zánětu, metabolické zdraví a funkci klíčových orgánů. Právě chronický, nízkourovňový zánět je dnes považován za jeden z hlavních motorů biologického stárnutí. Významnou roli hrají rovněž funkční testy fyzické zdatnosti, které překvapivě dobře korelují s délkou i kvalitou života. Schopnost efektivně využívat kyslík, svalová síla či stabilita nejsou jen otázkou kondice, ale i dlouhodobé vitality.

Kompas života

Na specializovaných klinikách zaměřených na longevity se dnes tyto přístupy propojují do komplexních programů, které nesledují pouze biologický věk jako izolovaný údaj, ale vytvářejí detailní mapu zdravotního stavu a individuální doporučení pro další vývoj. Výsledkem není verdikt, ale kompas.

Biologický věk totiž není osudem, nýbrž informací. Jak trefně poznamenává profesor genetiky David A. Sinclair z Harvardovy univerzity, autor knihy Lifespan, stárnutí není nevyhnutelným procesem, ale biologickým stavem, který lze zpomalit, a v některých ohledech dokonce ovlivnit. Tato myšlenka zásadně mění náš vztah k času, zdraví i vlastní odpovědnosti. Nejde o to žít co nejdéle, ale žít plně, vědomě a v souladu se sebou samými. Skutečné bohatství se totiž nepočítá v letech, ale v kvalitě života, který dokážeme svému času dát.

Biologický věk není osudem, nýbrž informací.

DARAMIS

Coming
soon

Letnā

ESENS

A portrait of Marek Hinke, an architect and interior designer. He is a middle-aged man with short dark hair, smiling warmly at the camera. He is wearing a dark navy blue blazer over a light blue button-down shirt and grey trousers. He has a watch with a brown leather strap on his left wrist. He is standing with his arms crossed in front of a textured, light-colored wall.

Domov jako protiváha k rychlému pracovnímu světu

Místo, kde se zpomaluje, odpočívá a znovu nabírá energie. Nároční klienti dnes neřeší jen design, ale především zdravé prostředí, jednoduchost a dlouhodobou kvalitu života. Jak se proměňuje představa luxusu a co dnes znamená skutečný komfort?

Společnost Arkhe navrhuje a realizuje rezidenční projekty pro náročnou klientelu – od architektury domů přes interiéry až po technologie a okolní prostředí. Nejde přitom jen o estetiku, ale o komplexní řešení, které podporuje zdraví, komfort a každodenní fungování majitelů. Firma, která je klientem Raiffeisenbank, pracuje s individuálním přístupem a své klienty doprovází od prvních úvah až po finální realizaci. „Naším cílem není vytvořit jen krásný prostor, ale prostředí, které bude dlouhodobě podporovat kvalitu života a skutečný well-being jeho obyvatel,“ říká Marek Hinke, hlavní architekt společnosti.

Děláte tedy výhradně interiéry?

Ne, interiéry jsou jen jedna část naší práce. Ve skutečnosti řešíme celý životní prostor klienta a přemýšlíme o něm jako o jednom celku. Začínáme už u architektury domu, jeho umístění, orientace ke světovým stranám, návaznosti na okolí nebo práce se zahradou a exteriérem. Na to navazuje dispozice, interiéry, technologie i detaily každodenního provozu.

Kdo jsou vaši typičtí klienti?

Většinou jde o velmi úspěšné lidi, kteří mají vysokou pracovní zátěž a velkou odpovědnost. Jsou zvyklí podávat výkon a fungovat dlouhodobě ve vysokém tempu. Právě proto pro ně domov představuje něco víc než jen bydlení nebo reprezentaci. Stále častěji vnímáme, že hledají rovnováhu. Uvědomují si, že bez kvalitního zázemí není možné dlouhodobě fungovat. Domov má být místem, kde mohou zpomalit, regenerovat a mít pocit jistoty a klidu. Je to jejich základna, která jim pomáhá zvládat náročný pracovní život.

Jak se jejich očekávání proměnila?

Zásadně. Ještě před několika lety byl důraz hlavně na design, exkluzivní materiály nebo známé značky. Dnes je přístup mnohem racionálnější a zároveň osobnější. Klienti se ptají, jak bude prostor fungovat a jak ovlivní jejich každodenní život. Zajímá je kvalita světla, akustika, kvalita vzduchu, energetická náročnost, ale také to, jak snadné bude dům ovládat. Luxus se posunul od viditelného k prožitému. Méně jde o efekt a více o komfort a dlouhodobou kvalitu.

Co si pod pojmem well-being v bydlení konkrétně představíte?

Je to kombinace mnoha vrstev, které spolu musí fungovat. Správná orientace domu a dostatek denního světla, které podporuje přirozený biorytmus. Umělé osvětlení, jež na denní světlo navazuje. Stablní teplota, kvalitní ventilace a čistý vzduch. Ticho, dobrá akustika, příjemné materiály na dotek. Velmi důležitá je také jednoduchost a přehlednost. Když prostředí funguje intuitivně a člověk nemusí řešit drobné provozní starosti,

výrazně se snižuje mentální zátěž. Well-being není jeden prvek. Je to pocit, který vzniká z toho, že všechno dohromady funguje přirozeně a bez námahy.

Jak velkou roli v tom hrají technologie?

Technologie jsou dnes klíčové, ale nesmějí být dominantní. Ideální technologie je ta, o které nevíte. Automatické řízení světla, stínění, teploty nebo kvality vzduchu výrazně zvyšuje komfort, ale musí fungovat spolehlivě a jednoduše. Naši klienti nechtějí ovládat dům. Chtějí, aby dům fungoval pro ně a přizpůsoboval se jejich režimu. Technologie má být služba, která šetří čas a energii, ne další systém, který je potřeba studovat a nastavovat.

Zmiňujete zdraví. Jak konkrétně může architektura zdraví ovlivnit?

Velmi zásadně. Pracujeme s přístupem denního světla, s kvalitou vnitřního prostředí, s materiály bez škodlivin, s akustickým komfortem i s možností přirozeného pohybu v prostoru. Součástí projektů jsou často i zóny pro regeneraci – domácí fitness, sauny, relaxační místnosti nebo klidná místa pro čtení a soustředění. Důležité je, aby tyto prvky nebyly jen doplňkem, ale přirozenou součástí každodenního života.

Jak probíhá samotná spolupráce s klientem?

Začíná dlouhým a detailním rozhovorem. Neptáme se jen na to, co se klientovi líbí,

Skutečný luxus je klid, čas a pocit, že vás prostředí podporuje. Že všechno funguje přirozeně, nic vás neruší a domov vám každý den pomáhá regenerovat a soustředit se na to, co je opravdu důležité.

***Home office je
v současnosti standard
a často zásadní
součást domu.***

Technologie jsou dnes klíčové, ale nesmějí být dominantní.

ale hlavně na to, jak žije. Jak tráví čas, kolik lidí v domácnosti funguje, jak často přijímá návštěvy, jaké má návyky a jaké jsou jeho dlouhodobé plány. Velká část naší práce spočívá v tom, že tyto informace dokážeme přetavit do prostoru. Čím lépe klienta pochopíme na začátku, tím méně kompromisů musí dělat později.

Je pro tuto klientelu důležitá i úspora času?

Ano, a často je to jeden z hlavních důvodů, proč s námi spolupracují. Klienti chtějí mít jednoho partnera, který převezme celý proces – od návrhu přes koordinaci dodavatelů až po realizaci a kontrolu kvality. Naším úkolem je, aby projekt probíhal hladce a klient se mohl věnovat své práci nebo rodině. Čas je pro tuto skupinu lidí nejcennější komoditou.

Setkáváte se s tím, že domov má být protipólem pracovního světa?

Ano, velmi často. Pracovní prostředí těchto lidí je rychlé, intenzivní a plné informací. Domov má být opak – klidný, přehledný, vizuálně čistý a předvídatelný. Minimalismus v tomto kontextu není trend nebo styl. Je to způsob, jak snížit množství podnětů a vytvořit prostředí, které pomáhá zklidnit mysl.

Jak se do návrhů promítá práce z domova?

Home office je dnes standard a často zásadní součástí domu. Musí být plnohodnotný – s kvalitním osvětlením, akustikou, ergonomií a technickým zázemím. Zároveň je důle-

žitě, aby byl jasně oddělen od obytné části. Psychologická hranice mezi prací a soukromím je pro well-being velmi důležitá.

Jak důležitá je individualita?

Naprostá. Každý projekt je originál, protože každý klient má jiný životní styl. Někdo potřebuje velké zázemí pro rodinu a společenský život, jiný hledá kompaktní a velmi klidné útočiště. Naším úkolem není vytvářet luxus podle nějaké šablony, ale navrhnout prostředí, které bude odpovídat konkrétnímu člověku a jeho prioritám.

Pozorujete nějaký dlouhodobý trend?

Klienti dnes přemýšlejí mnohem víc v horizontu deseti nebo dvaceti let. Neřeší jen současný komfort, ale i budoucí potřeby. Důležitá je flexibilita prostoru, možnost změn a dlouhodobá životnost použitých řešení. Roste také důraz na kvalitu a udržitelnost – nejen z ekologického hlediska, ale i z pohledu hodnoty a životnosti. Méně věcí, ale lepší a trvalejších.

Co je podle vás skutečným luxusem v bydlení?

Nejsou to materiály ani velikost domu. Skutečný luxus je klid, čas a pocit, že vás prostředí podporuje. Že všechno funguje přirozeně, nic vás neruší a domov vám každý den pomáhá regenerovat a soustředit se na to, co je opravdu důležité. Když je prostor navržený tak, že o něm vlastně nepřemýšlíte a jen se v něm dobře žije, je to podle mě nejvyšší úroveň komfortu. A právě to je dnes pro naše klienty tím nejcennějším.

Dopravní prostředky jako umělecká díla

Horacio Pagani, automobilový inženýr původem z Argentiny, zhmotnil utopii. Výkon má 864 koní přenášených na zadní kola a sedmístupňovou manuální převodovkou. Seznamte se s hypersportovním vozem jménem Utopia.

Raritní automobily, jachty a privátní letadla nepředstavují pouhé dopravní prostředky, které své majitele rychle a pohodlně přepraví krajinou, přes oceány a nad kontinenty z bodu A do bodu B. Mohou být zároveň esteticky velmi hodnotnými objekty. A také zajímavou alternativní investicí.

Na pódiu milánského Teatro Lirico doznívají poslední tóny krátkého koncertu v podání symfonického orchestru zdejší konzervatoře Giuseppe Verdiho a do prostoru mezi hudebníky a diváky pomalu přijíždí divukrásný hypercar Pagani Utopia. Takto stylově pojal italský automobilový inženýr s argentinskými kořeny Horacio Pagani světovou premiéru v pořadí třetího modelu značky, která se rychle stala symbolem dokonalé symbiózy špičkových technologií s úchvatným designem. Filozofie výroby vychází z konceptu Leonarda da Vinciho o propojení umění a vědy. Každá křivka, každý vzduchový otvor je navržen tak, aby nejen plnil svou funkci, ale také skvěle vypadal. I ten nejmenší detail vyzařuje exkluzivitu. Neexistuje nic, co by se dalo vylepšit. Někteří diváci v Teatro Lirico při pohledu na novou Utopii divoce aplaudují, jiní jen ohromeně zírají. Emoce tečou proudem. Nikoho v sále nezajímají technické parametry typu maximální rychlost. Všichni se jen nechávají unášet krásou, která doslova bere dech.

Visual silence

Automobily, jachty a privátní letadla se vždy posuzovaly spíše podle rychlosti, délky a doletu, avšak příklad Pagani dokládá, jak lze inženýrství a průmyslový design povznést na umění a pouhému dopravnímu prostředku vtisknout hodnotnou estetickou identitu. Ty nevyvymazlenější stroje jsou stvořeny se stejnou pečlivostí jako antické sochy. Jejich proporce bývají do puntíku promyšlené a propočítané tak, aby se na povrchu odehrávala hra světla a stínu. Materiály stírající hranice mezi interiérem exkluzivní vily a kokpitem jsou vybírány nejen podle technických parametrů, ale také pro hmatovou a vizuální poezii. Karbon může působit stejně jemně jako hedvábí, ručně prošíváná kůže evokuje haute couture. Současným trendem

je visual silence – koncept záměrného odstranění vizuálního šumu, zbytečných prvků a dekorací, který vytváří prázdný prostor (negative space) ke zdůraznění kvality, autenticity a funkčnosti. Dále se designéři snaží o organické propojování linií mezi strojem a silnicí, vodní hladinou či oblohou. Při výběru vozu, jachty nebo letadla nejvyšší kategorie pak stejně jako při nákupu umění převažují pocity a emoce nad racionálním uvažováním.

***Nikoho v sále
nezajímají technické
parametry typu
maximální rychlost.
Všichni se jen
nechávací unášet
krásou, která doslova
bere dech.***

Luxusní motorová jachta Riva je symbolem italského stylu, precizního řemesla a nadčasové krásy. Leštěná mahagonová paluba, ručně zpracované detaily a krémové kožené sedačky vytvářejí dokonalou kombinaci elegance a sportovního ducha.

Na silnici, na moři, ve vzduchu

V designových přístupech k exkluzivním automobilům, jachtám a letadlům existuje konvergence vytvářející kontinuitu mezi silnicí, mořem a vzduchem: majitel může přestoupit ze svého vozu do jachty nebo privátního letadla bez výrazných změn v prostředí nebo pohodlí, a plynule si tak prodloužit zážitek z cestování.

Mistry v přenášení vizuální identity a estetiky napříč uvedenými segmenty luxusní dopravy jsou dvě vyhlášená designová studia. Zjednodušeně řečeno se snaží o to, aby linie na kapotě sportovního vozu plynule navazovaly na křivky trupu jachty a odrážely se v ergonomii interiéru privátního letadla.

Pininfarina

Světově známé studio je prakticky synonymem pro italskou eleganci. Historicky bylo dlouho spjato s Ferrari, dnes vytváří pro mnohé další značky ucelené ekosystémy. Mezi jeho projekty patří mj. plně elektrický vůz Hyper-GT s výkonem 1900 koní, jachta SuperSport 65 vizuálně kopírující linie italských sportovních aut nebo interiér letadel Airbus Corporate Jets.

Winch Design

Londýnské studio začínalo s jachtami a postupně expandovalo také do světa automobilů a letadel. Jejich styl bývá označován jako bespoke architecture. Winch Design navrhli mj. design osmdesátimetrové superjachty Excellence s celoprosklenými stěnami, úpravy letounů Bombardier Global a Boeing Business Jet nebo zakázkový styling limitovaných edic vozů Land Rover Defender.

99 exemplářů

Hypercars jsou prakticky uměleckými díly a vrcholem lidského inženýrského umu. Vznikají s maximálním důrazem na každý detail a vyznačují nadčasovou estetickou přitažlivost. Přestože se jedná o technologicky nesmírně složité stroje, řada procesů – například výroba komponentů z pohledového karbonu či obráběného titanu – zahrnuje ruční práci. Některé z těchto vozů pohání výkonné dvanáctiválcové motory zajišťující zážitek popisovaný jako symfonie pro všechny smysly. Často jsou vyráběny ve velmi omezeném počtu kusů – například Pagani Utopia vznikla v pouhých devětatřiceti exemplářích – a jejich vzácnost z nich činí vytoužené objekty zájmu nadšenců a sběratelů, stejně jako třeba některé obrazy. A tak zatímco umělečtí kurátoři vyhledávají pro své klienty unikátní plátna, automobiloví fandové pátrají po konkrétních hypercars či supersportech. Velmi ceněná je tzv. svatá trojice: Porsche 918, Ferrari LaFerrari a McLaren P1. Raritní automobily představují jakési muzejní exponáty. Díky své exkluzivitě jsou považovány za symboly společenského statusu a kromě toho mohou být atraktivní finanční investicí (více v infoboxu).

Bezpečný přístav

Superjachty, symbol absolutní svobody a bezpečného přístavu (obrazně i doslova), se donedávna vyznačovaly především svou opulentností. Dnes je to jinak a přední výrobci jako Wally, Riva nebo Heesen vyznávají minimalismus a zmíněné visual silence. Jejich lodě tak připomínají plovoucí architektonické skvosty. Profil bývá navržen tak, aby na horizontu vytvářel siluetu tak nezaměnitelnou, jako je panorama nejznámějších metropolí. Námořní architekti ve spolupráci s interiérovými designéry tvoří plavidla definovaná symetrickou geometrií, plynulými přechody a zpravidla střízlivou barevnou paletou. To vše vytváří dokonalou estetickou harmonii. Množství prosklených ploch stírá hranici mezi interiérem a exteriérem, zatímco použité materiály – zejména přírodní kámen a vzácná dřeva – proměňují kajuty v sofistikovanou útočiště. Pocit exkluzivity často ještě násobí umělecká díla a integrované sochařské prvky. Superjachta pak působí jako privátní galerie pohybující se v dramatickém prostředí otevřeného moře.

Minimalismus, technologie a surová elegance. Wally není jen jachta – je to architektonický objekt pohybující se po moři.

Porsche 911 GT3 není jen supersportovní vůz – je to ikona precizního inženýrství a čisté radosti z jízdy. Každá linie karoserie, každý detail kola a aerodynamického křídla je navržen tak, aby spojil výkon s elegancí.

Patnáct kilometrů nad zemí

Podobná proměna proběhla také na obloze v oblasti privátní letecké dopravy. Palubní prostor již není koncipován jako luxusní kompromis v rámci technických omezení, dnes může být regulérním penthousem se vším, co k tomu patří. Obložení stěn evokuje pětihvězdičkové hotely, materiály jsou navíc vrstveny tak, aby i ve výšce patnácti kilometrů nad zemí navozovaly hřejivý pocit intimity. Osvětlení se synchronizuje s přirozeným rytmem lidského těla. Samozřejmostí je inteligentní řízení vnitřního klima, vysokorychlostní konektivita, high-end multimediální systémy a dokonalá akustika. Designéři se inspirovali rezidenční architekturou a výsledkem jejich snažení není jen maximální komfort, ale také atmosféra. Dokážou vytvořit prostředí, v němž se čas zpomaluje a ces-

Hypercars jsou prakticky uměleckými díly a vrcholem lidského inženýrského umu.

tování získává až kontemplativní rozměr. Let za obchodem, zábavou nebo s rodinou? Je potřeba mobilní zasedačka? Ložnice s koupelnou? Posilovna? Žádný problém. V každém případě však bez ohledu na úroveň vybavení je hlavním luxusem, který privátní letadlo zajistí, úspora té nejvzácnější komodity – času.

Na velikosti záleží

Podle studie The Wealth Report od poradenské společnosti Knight Frank se letadla zvětšují, jachty prodlužují a automobilové sbírky rozzrůstají.

V oblasti privátního letectví je patrný posun k větším strojům pro zhruba dvanáct až dvacet pasažérů, které jsou schopny mezikontinentálních letů: v USA dnes do této kategorie spadá téměř 40 % letadel. Větší stroje však přinášejí logistické komplikace, protože vyžadují delší ranveje (alespoň 2000 až 2500 m), stejně jako prostornější zázemí pro tankování a hangárování.

Velmi podobná je situace ve světě superjachet. Od počátku 21. století bylo vyrobeno 73 jachet o délce přes 100 m, přičemž téměř polovina z nich vyplula během poslední dekády. Rychlý růst zaznamenává také segment 50 až 100 m. Jenže mnohé z nejatraktivnějších jachtařských destinací mají problém s prostorem pro větší plavidla. Investoři do nemovitostí na mořském pobřeží tak musí stále častěji mezi požadované parametry zahrnovat přístup k dostatečně velkému kotvišti.

Zájem o raritní sběratelské automobily roste bezprecedentním tempem. Aukční síň RM Sotheby's loni zaznamenala přelomový rok, když globální prodeje překročily miliardu dolarů. Celkem 135 vozů se prodalo za více než milion dolarů a bylo překonáno 75 aukčních rekordů. S tím, jak sbírky rostou jak hodnotou, tak objemem, je třeba řešit otázky skladování a zabezpečení, protože prémiové rezidenční lokality zpravidla nebyvají navrženy tak, aby pojaly rozsáhlé kolekce automobilů.

Zdroj: The Wealth Report, Knight Frank

Bez ohledu na úroveň vybavení je hlavním luxusem, který privátní letadlo zajistí, úspora té nejvzácnější komodity – času.

Rychle. Férově. Na přímo.

Když prodáváte dům, chcete jistotu. My ji nabízíme.

Jsme přímý investor s dlouholetou zkušeností.

Kupujeme domy, podíly na domech, pozemky i projekty.
Bez zprostředkovatelů, bez zbytečných průtahů a za tip,
který povede ke koupi, vás rádi odměníme.

→ psn.cz/kupujeme-nemovitosti

GISMONDI

Gismondi 1754

Sedm generací – jedna vášeň

Massimo Gismondi, CEO a kreativní ředitel značky Gismondi 1754.

Jedna z nejstarších šperkařských rodin na světě, Gismondi 1754, má svůj butik v Pařížské ulici v Praze, v těsné blízkosti Staroměstského náměstí. Interiér butiku je navržen tak, aby se zde každá žena cítila jako ve svém vlastním pokojičku – v prostoru plném elegance, klidu a osobní atmosféry. Ve speciálním VIP salonku mohou zákazníci v naprostém soukromí objevovat ty nejzácnější šperky a věnovat se výběru bez spěchu. Butik nabízí širokou škálu kolekcí včetně možnosti výroby šperků na zakázku a osobního výběru investičních kamenů podle přání klienta v jakékoliv cenové relaci. Šperky se vyrábějí v Itálii, s důrazem na tradiční řemeslo a precízní zpracování.

Příběh značky začíná v italském Janově narozením Giovannio Battisty Gismondiho v roce 1754. Už jako devítiletý se vydal na cestu šperkařského řemesla, když nastoupil do učení k místnímu stříbrníkovi. Brzy si získal uznání a stal se vyhledávaným dodavatelem papeže i významných šlechtických rodin. Značka Gismondi 1754 je dodnes symbolem výjimečného šperkařského umění. Ve své tvorbě spojuje staletou tradici řemesla s moderním designem a již více než 260 let vytváří nadčasové šperky, které spojují klasickou eleganci s inovativním přístupem.

Designové šperky značky Gismondi 1754 pravidelně zdobí světové celebrity při pres-

tižních událostech včetně filmových festivalů a předávání cen. Mezi osobnosti, které šperky značky nosí, patří například Gillian Anderson na předávání Oscarů či Cheryl Cole, Jane Fonda a další v televizní show X Factor, dále také Katy Perry, Gwyneth Paltrow, Megan Fox nebo Venus Williams.

Massimo Gismondi, CEO a kreativní ředitel značky, je pokračovatelem rodinné tradice. Pod jeho vedením se z rodinného podniku stala mezinárodně uznávaná luxusní značka. Jeho cit pro modernitu, respekt k historii a inspirace uměním minulých epoch vytvářejí harmonické propojení slavné minulosti s vizí budoucnosti.

CLIP

Křehké spojení

Kolekce CLIP italské klenotnické značky Gismondi 1754 je inspirována každodenním předmětem, jakým je kancelářská svorka. Tento jednoduchý předmět každodenní potřeby se základní funkčností a minimalistickým tvarem nese symboliku spojování, z níž při své tvorbě vyšel umělecký ředitel Massimo Gismondi.

Svorka dokáže spojit rozličné papíry k sobě bez jakéhokoli poškození, zároveň však lze jakýkoli papír vyjmout a po čase opět vrátit. Právě v této symbolice vidí Massimo Gismondi paralelu s mezilidskými vztahy.

Náramek
růžové zlato s diamanty
429.700 Kč

Prsten
růžové zlato s diamanty
206.000 Kč

Prsten
bílé zlato s diamanty
659.400 Kč

ESSENZA

Podstata krásy v její nejčistší formě

Kolekce Essenza redefinuje samotnou podstatu šperku. Očišťuje jej od všeho nadbytečného a odhaluje jeho skutečnou sílu.

Za touto kolekcí stojí odvážná myšlenka: rozložit klasický šperk na jeho základní prvky. Oddělit kámen od zlata, strukturu od dekoru, formu od tradice. A poté jej znovu sestavit – jinak, nově, s lehkostí a vizí současnosti.

Výsledkem je design, který působí minimalisticky, a přesto si zachovává nadčasovou eleganci. Šperk je zde redukován na to nejdůležitější – na esenci. Každý detail má svůj význam, každá linie svůj směr.

Kreativní rukopis Massima Gismondiho se v kolekci Essenza projevuje v čistotě tvarů i v odvaze přehodnotit zavedené konvence. Tradiční šperk zde není popřen – je znovu objeven.

Essenza je důkazem, že skutečný luxus spočívá v jednoduchosti.

Náhrdelník
s diamanty a smaragdy
Cena na vyžádání.

PRATO FIORITO

Když diamanty rozkvétají

Kolekce Prato Fiorito je oslavou přirozené krásy, která se rodí v tichu přírody – a září v každém detailu.

Inspirací se stala příroda ve své nejčistší podobě. Křehká jednoduchost květin, které se nesnaží být dokonalé – a přesto dokonalé jsou. Objevují se takové, jaké jsou: svěží, přirozené, autentické.

Každý šperk v kolekci Prato Fiorito zachycuje okamžik rozkvětu. Diamanty zde nepůsobí okázale – naopak. Jemně 'vykvétají' z ušlechtilého kovu, jako by byly součástí živé krajiny, která se neustále proměňuje.

Kolekce čerpá inspiraci z vnitrozemí Ligurie, kde se svahy kopců každé jaro proměňují v barevnou tapiserii květů. Tisíce odstínů, čistota přírody a vůně nového začátku – to vše se promítá do designu, který působí lehce, svěže a přitom luxusně.

Náušnice

růžové zlato se safíry a diamanty
117.400 Kč

Náhrdelník

bílé zlato s diamanty
215.800 Kč

Prsten

*růžové zlato se safíry,
diamanty a smaragdy*
517.300 Kč

„Moře bylo pro mou tvorbu vždy zdrojem inspirace. Narodil jsem se na moři a jeho pohyb mě uklidňuje a pomáhá mi stát nohama na zemi. Navíc mě propojuje s drobnými detaily lodi a přírodním zázrakem, majestátností a magickou dokonalostí plavby po volném moři.“

Massimo Gismondi

VELA

Vela představuje nerozdělitelné spojení lásky, která je pevná, ale nikoli svazující, a která vytváří propojenou strukturu vzájemně zapadajících prvků. Je to dokonalá harmonie nabízející pocit bezpečí i svobodu plavby k nekonečnému horizontu.

Hlavní inspirací byla pro Massima Gismondihho námořní karabina používaná k upevnění lana na lodi. Tato kolekce a její geometricky odvážné zakulacené tvary jsou poctou mořeplavcům a svobodě spojené s plavbou po volném moři. Zároveň se jí však prolíná symbol důležitých vazeb, které nás drží nohama na zemi, aniž bychom se cítili spoutaní.

Náhrdelník
růžové/bíle zlato s diamanty
1.495.200 Kč

Prsten
růžové zlato s diamanty
516.500 Kč

**BOUTIQUE GISMONDI 1754
PAŘÍŽSKÁ 4, PRAHA 1**

tel.: +420 222 211 192

Instagram: @gismondi1754 _ prague

Facebook: Gismondi Prague

Privilegia krásy

Vyšší plat, větší uznání, více lásky. Fyzická krása přináší nejrůznější výhody a je zdrojem diskriminace pro ty, kteří neodpovídají převládajícím estetickým normám. Pravidla se ale mění ve prospěch trvalejších hodnot a postupně se prosazují i formy přirozenější a realističtější krásy.

Téma fyzické krásy a jejího vlivu na život a společnost je komplexní. Je pravda, že lidé tradičně považovaní za fyzicky atraktivní, se obvykle těší nejrůznějším privilegiím. Vnímání krásy se často spojuje s biologickými instinkty a evolučními mechanismy, nicméně, kultura, média a osobní vkus také silně formují to, co je považováno za atraktivní. Dnešní společnost stále více prosazuje přirozenost a individualitu. Početné kampaně a hnutí podporující různorodost tvarů těla, rasy a dalších aspektů identity jsou na pořadu dne. Tento posun pomáhá revidovat novou definici krásy. Nejtěžší však zůstává překonat naši spontánní tendenci preferovat ty, kteří se nám líbí na první pohled, a hledat kvality člověka nad rámec jeho vzhledu.

Vyšší plat za krásu

Od 80. let 20. století se řada výzkumů věnovala výhodám, které lidem přináší atraktivní vzhled. Výzkum z roku 1994 pod názvem Beauty and the labor market amerických ekonomů Daniela Hamermeshe a Jeffa Biddela vypovídá o tom, že lidé vnímaní jako krásní mohou mít platové výhody o 5 až 7 % vyšší oproti svým méně obdařeným kolegům. Další průzkum uveřejněný v Journal of Political Economy v říjnu 2004 ukazuje, že vyšší muži mají také tendenci k vyššímu platu. Výsledek: 1% nárůst platu za jeden centimetr výšky. (The effect of adolescent experience on labor market outcomes. The case of height.) Nepřekvapí, že atraktivní vzhled hraje významnou roli při náboru. V oblasti lidských zdrojů je atraktivní fotografie často spojována s řadou pozitivních vlastností, jako jsou loajalita, čestnost, výkonnost, kreativnost, zodpovědnost... Naproti tomu problematická a vrásčitá pleť vyvolává představu plachosti, špatného zdraví nebo nedostatku spolehlivosti, uvádí sociolog Jean-François Amadieu ve své knize Psychologie krásných a ošklivých (ed. Sciences

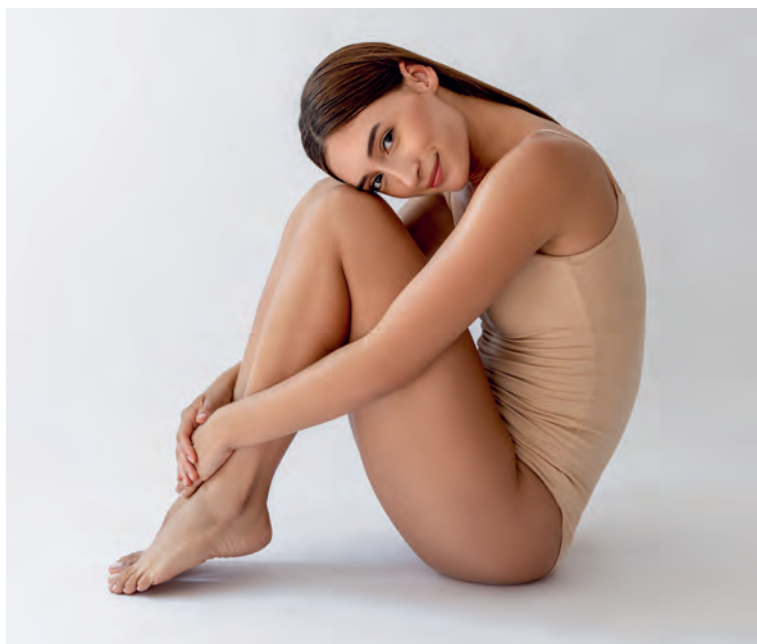
Humaines, 2020). Pozitivní diskriminace je známá také z lepší společnosti: členové privilegovaných tříd měli vždy více prostředků na udržování svého zevnějšku i fyzického zdraví a kruh se uzavírá, když se takoví jedinci berou mezi sebou a mají ještě krásnější děti.

Půvab přirozenosti

V dnešní estetické medicíně přirozený vzhled vyhrává nad radikálními zásahy nejen jako reakce na přehnané úpravy filmových hvězd, ale i na znepokojující trend narůstajícího počtu mladých lidí, kteří na klinikách vyžadují korekci obličeje i těla podle vzorů z aplikací na sociálních sítích. Některé hollywoodské hvězdy jako Courteney Cox a Cameron Diaz se po nadměrném používání injekcí vrátily k přirozenějšímu vzhledu. „Řekla jsem si, že už nechci vypadat jako někdo jiný, raději budu sledovat, jak můj obličej stárne ve zdraví,“ přiznala Cameron Diaz. Julia Roberts je ještě realističtější: „Připadá mi smutné, že žijeme v deformované společnosti, kde ženy ani nechtějí vědět, jak by vypadaly starší. Každopádně já to chci zjistit. A také chci, aby moje děti věděly, kdy jsem naštvaná nebo kdy jsem šťastná.“ O to více se lékaři soustředí na dosažení individuální krásy každého pacienta s jeho osobitostí a jedinečnou fyziologií.

Prevence místo radikálních změn

Dermatoložka Lucie Jarešová z kliniky DermaMedEst v Praze vysvětluje: „Většina žen dnes nehledá způsob, jak vymazat svou historii a rasy, ale jak vylepšit kvalitu pleti nebo drobné vady a stát se lepší verzí sebe sama. Můžeme samozřejmě zmírnit projevy únavy nebo stárnutí, ale důležitější je poznat správný čas pro preventivní ošetření, a zachovat tak

V dnešní estetické medicíně přirozený vzhled vyhrává nad radikálními zásahy.

mladistvý obličej co nejdéle bez velkých zásahů.“ Některé vrásky, jako jsou mračivky mezi obočím, nasolabiální rýhy či vrásky na horním rtu, lze zmírnit jemně, bez znehybnění obličeje, říká odbornice. „Jedná se o soubor přesných procedur přizpůsobených individuálně, aniž by změnily rysy. Lehké použití botulotoxinu může oči znovu prosvětlit a dodat jim jiskru a živější pohled,“ dodává odbornice. Pro zbytek obličeje Lucie Jarešová spoléhá na kombinaci metod zaměřených na zlepšení kvality pokožky: lasery pro sjednocení tónu pleti, stimulaci kolagenu a elastinu, léčbu zánětů nebo odstranění jizev, peelinky pro sjednocení barvy pleti a snížení tvorby

3D bioprinting umožňuje tisknout kožní štěpy z vlastních buněk pacienta, což otevírá nové možnosti pro dlouhotrvající a přirozené estetické zákroky.

mazu nebo injekce kyseliny hyaluronové, které nejsou určeny k nafouknutí, ale k obnovení ztraceného objemu některých partií obličeje. Při ošetření Total Skin Solution má k dispozici přístroje poslední generace pro omlazení a lifting pleti v jednom ošetření, pozvednutí horních víček, zjemnění vrásek a mnoho dalších indikací včetně zpevnění kůže problémových partií těla, jako jsou paže, břicho, stehna.

Hranice se posunují

Kosmetická dermatologie vstupuje do nové éry s revolučními technologiemi, které jsou v převratném vývoji. 3D bioprinting umožňuje tisknout kožní štěpy z vlastních buněk pacienta, což otevírá nové možnosti pro dlouhotrvající a přirozené estetické zákroky, které daleko převyšují současné injekční metody a umělé výplně. Dokážou

dokonce nahradit poškozené části těla včetně kůže, tkání a orgánů. Tento biologický materiál se navíc dokáže bezproblémově integrovat, čímž obnovuje například ztracenou elasticitu kůže, a tak nabízí efektivní obnovu sktruktury pleti, opravu vrásek a objemu. Vývoj bioinkoustů složených z extracelulárního základu, fibroblastů a keratinocytů umožňuje reprodukovat vrstvy pleti a věrně napodobit přirozenou strukturu kůže. Tento průlom otevírá cestu pro terapie pleti šité na míru biologii pacienta, což představuje zásadní posun od současných zákroků, které se primárně zaměřují na dočasná zlepšení a přináší naději na trvalejší a efektivnější řešení estetických problémů.

Výživný koktejl dlouhověkosti

Dříve než hovořit o korekci je potřeba připomenout, že dodržovat zdravý životní styl je nejjistější a nelevnější metoda, jak podporovat svou krásu a zdraví. A také dlouhověkost v dobré fyzické a mentální

formě. Chránit pleť před sluncem, dostatečně spát, zvládat stres, jíst vyváženou stravu a mít dostatek zdravého pohybu... To jsou základy, které fungují lépe a déle než injekce. Podle vědců je ve skutečnosti důležitý biologický věk, a ne číslo v kalendáři. „Abychom ho správně určili, je potřeba změřit markery stárnutí,“ vysvětluje Sophie Guyonnet z centra HelthAge zaměřeného na geriatrické vědy v Univerzitní nemocnici v Toulouse. Mezinárodní tým vědců identifikoval dvanáct ukazatelů včetně epigenetických změn, buněčného stárnutí, zánětu, zkracování telomer, mitochondriální dysfunkce, stavu kmenových buněk či mikrobiotu.

Víra tvá tě zeštíhlí

Titulní zpráva dne: ozempic! Krása je jistě otázkou siluety a stále více lidí (včetně poloviny hollywoodských celebrit) je najednou štíhlejší, a to včetně toho, že opustili své tradiční diety. Nahradili je dávkou antidiabetického léku Ozempic! „Od dob viagry se žádný lék tak náhle neproslavil,“ popisuje americký časopis New York Magazine pověst tzv. zázračného přípravku, který se rozšířil z Hollywoodu do světa módy a umění, aby postupně zasáhl celou americkou společnost. Užívání ozempicu nebo jiných antidiabetik je však spojeno s nežádoucími vedlejšími účinky, jako je nevolnost, zácpa, ale i vážnější zdravotní problémy. A ačkoli je účinek potlačování chuti k jídlu ozempicem prokázán, chuť k jídlu se obnovuje po přerušení léčby a nadbytečná kila se rychle vrací zpět. Zdravější a jistě dostupnější je jiný americký trend – adventistická dieta. Pokud příslušníci církve adventistů žijí déle a zdravěji než ostatní Američané, není to jen díky jejich víře, ale hlavně díky zdravému životnímu stylu. Zastánci této církve pěstují zdravý životní styl plný modliteb, žádný tabák ani alkohol a potraviny tak, jak vycházejí ze země. V praxi to znamená, že tito křesťané jedí především zeleninu, ovoce, ořechy a celozrnné obiloviny. Produkty živočišného původu konzumují jen střídmě a jakékoliv ultrazpracované potraviny jsou vyloučeny ze stravy.

Forma zdarma

Co kdybychom si místo investice do komplikovaných metod a diet dopřáli dobré tenisky? V každém případě k tomu vybízí průzkum, který ukazuje, že intenzivní kardio trénink má vliv na regeneraci buněk a zpomaluje příznaky stárnutí. Studii uveřejněnou v European Heart Journal provedl tým německých vědců, kteří zkoumali dopad sportu na skupině lidí ve věku 30 až 60 let rozdělených do

Intenzivní kardio trénink má vliv na regeneraci buněk a zpomaluje příznaky stárnutí.

4 skupin. První skupina byla po dobu 6 měsíců bez sportovní aktivity, zatímco další tři dostaly za úkol pravidelnou sportovní rutinu třikrát týdně po dobu 45 minut. První skupina provozovala vytrvalostní trénink (běh nebo rychlou chůzi), druhá skupina intenzivní cvičení typu HIIT (High Intensity Interval Training) a poslední skupina trénovala ve fitness pomocí strojů. Výsledek? Skupiny, které cvičily intenzivní kardio: tedy vytrvalostní trénink a HIIT, prokázaly zpomalené stárnutí na buněčné úrovni na rozdíl od skupin neaktivních a fitness sportovců, u kterých se tyto účinky vůbec neprojeví. Zpomalení buněčného stárnutí bylo zvláště viditelné na telomerech, což jsou zakončení chromozomů, které mají tendenci se zkracovat v průběhu stárnutí. Zmíněné skupiny dokonce zaznamenaly, že jejich telomery se prodloužily.

Zelená je nová zlatá. Luxus, který má svědomí

Michelinské hvězdy a ikonické ročníky vín definovaly luxus včerejška, nyní nastává nová éra. Kulinární bohatství se měří tím, jak hluboko sahá respekt k půdě, lidem a budoucnosti. Udržitelnost se stává jazykem nové elity.

Země je neviditelným partnerem každého talíře i každé sklenky vína. Dává révu, obilí, zeleninu, vodu i prostor pro chov zvířat. Je živá, citlivá a – jak dnes víme – zranitelná. Pokud ji vyčerpáme, ztratíme nejen zdroj surovin, ale i kvalitu života, kterou považujeme za samozřejmost.

Gastronomie stojí na úplném začátku lidského zdraví. Jídlo je alfou a omegou vitality, délky života i mentální kondice. Péče o planetu tak přestává být abstraktní ekologickou tezí a stává se osobní investicí. Investicí do kvality toho, co jíme, pijeme a předáváme dalším generacím.

Ano, udržitelnost je trendem. Odráží se v image podniků, v komunikaci značek i v očekávání klientů. Být 'eko' a vědomý je dnes součástí reputace. Ale v nejvyšší gastronomii už nejde jen o marketing. Ti, kdo to myslí vážně, vědí, že dlouhodobý úspěch je možný pouze tehdy, když je vztah k půdě, vodě a lidem autentický. Když se věci dělají srdcem, udržitelnost není strategií – je přirozeným důsledkem. A právě takový přístup nacházíme napříč kontinenty.

Závazek vůči krajině

Na úpatí And, v chilském údolí Maipo, působí Viña Concha y Toro – vinařství, které bylo podle Dow Jones Sustainability Yearbook označeno za nejvíce udržitelné na světě a jako jediné ve svém oboru dosáhlo na nejvyšší ESG hodnocení (*ESG rating měří udržitelnost a odpovědnost firem v oblastech životního prostředí (Environmental), sociálních vztahů (Social) a správy společnosti (Governance) – pozn. red.*)

Tento úspěch není náhodný. Vinařství systematicky snižuje uhlíkovou stopu, investuje do obnovitelných zdrojů energie a pracuje s precizním monitoringem vinic. Zavlažování je řízeno pomocí dat o vlhkosti půdy, aby se minimalizovalo plýtvání vodou. Součástí strategie je i ochrana původní flóry a fauny v okolí vinic.

Krajina na úpatí And, kde se nachází vinařství Viña Concha y Toro.

***V chilském údolí Maipo působí
Viña Concha y Toro – vinařství,
které bylo podle Dow Jones
Sustainability Yearbook
označeno za nejvíce udržitelné
na světě.***

Chilská ikona Don Melchor 2021 oceněná titulem Wine of the Year, potvrzuje, že skutečný luxus nevzniká náhodou – ale vizí, časem a absolutní precizností. Vybrané jako No. 1 Wine of the Year prestižním magazínem Wine Spectator.

Ikonická řada Don Melchor dnes reprezentuje nejen špičkovou kvalitu vín, ale i filozofii respektu k terroiru. Vedení společnosti opakovaně zdůrazňuje, že udržitelnost musí být integrována do každého článku hodnotového řetězce – od vinohradu až po zákazníka.

Z Chile se posouváme severněji, stále zůstáváme na jihoamerickém kontinentu, kde je vztah k půdě otázkou identity a každodenní reality.

Autenticita bez odpadu

V historické Cartageně působí Celele, držitel Sustainable Restaurant Award v rámci World's 50 Best Restaurants. Restaurace je postavena na hlubokém výzkumu biodiverzity kolumbijského Karibiku a úzké spolupráci s místními farmáři a rybáři.

Menu se opírá o původní ingredience – méně známé druhy ryb, lokální hlízy, plané byliny. Každá surovina je využita do posledního detailu. Zbytky se fermentují, suší nebo vracejí zpět do oběhu v jiné podobě. Minimalizace odpadu zde není ambicí, ale standardem. Tým restaurace otevřeně hovoří o tom, že jeho cílem je chránit ekosystém, z něhož čerpají inspiraci i suroviny. V mnoha ohledech jde o návrat k principům, které v méně rozvinutých regionech fungují přirozeně – nic se nevyhazuje, vše má svou hodnotu.

Zůstáváme ve španělsky mluvícím světě, ale přesouváme se přes Atlantik – do Baskicka, kde se tradice potkává s technologickou precizností.

Luxus, který má svědomí, je nejvyšším stupněm bohatství.

Restaurace Celele v kolumbijské Cartageně, držitel Sustainable Restaurant Award.

Vlastní skleníky a zahrady

Nedaleko Bilbao stojí Azurmendi, tříhvězdičková michelinská restaurace šéfkuchaře Eneka Atxy, která je považována za jednu z nejudržitelnějších na světě. Budova byla navržena jako energeticky efektivní celek: využívá přirozené světlo, zachytává dešťovou vodu, pracuje s geotermální energií a minimalizuje tepelné ztráty. Restaurace disponuje vlastními skleníky a zahradami, kde se pěstují bylinky a zelenina pro degustační menu.

Hosté začínají svůj gastronomický zážitek ve skleníku – symbolicky u zdroje. „Budoucnost gastronomie musí být vědomá a odpovědná,“ říká Eneko Atxa. „Vaříme s ohledem na svět, který tu zůstane po nás.“ A právě z Evropy, kde se péče o půdu po generaci předávala z otce na syna a kde střídání plodin či respekt k sezonnosti byly samozřejmostí, míříme do pulzující asijské metropole.

Minimalismus jako etika

V Hongkongu najdete podnik Roganic, držitele Michelin Green Star, který dokazuje, že udržitelnost může být integrální součástí moderního města. Restaurace pracuje s lokálními producenty, podporuje biodynamické farmy a systematicky snižuje odpad. Přebytky surovin se fermentují, kompostují nebo kreativně transformují do nových pokrmů. Interiér je navržen s důrazem na dlouhodobou životnost materiálů a minimální ekologickou zátěž. Menu se mění podle sezóny a dostupnosti surovin – nikoli podle globálních trendů. Tým restaurace rád zmiňuje, že jeho cílem je zanechat co nejmenší stopu a naopak co největší inspiraci.

Péče a rovnováha

Chile, Kolumbie, Španělsko, Hongkong. Čtyři geograficky vzdálené body, které spojuje stejná osa hodnot. A přesto nejde o izolované příklady. Podobné iniciativy dnes vznikají napříč kontinenty – od severu Evropy po Asii, od velkých metropolí po odlehlé vinařské regiony.

Udržitelnost se stává globálním jazykem gastronomie. Paradoxně však nejde o revoluci, ale o návrat. K principům, které naši předkové považovali za samozřejmé: střídání plodin, pečovat o půdu, vařit ze sezonních surovin, neplýtvat, vážit si vody i lidské práce. V mnoha částech světa – zejména tam, kde se nikdy nežilo v nadbytku – tyto principy přetrvávaly bez potřeby označení 'eko'. Byly prostě přirozenou součástí života.

Azurmendi, tříhvězdičková michelinská restaurace nedaleko španělského Bilbao.

**„Vaříme s ohledem na svět,
který tu zůstane po nás.“**

**Eneko Atxa, šéfkuchař tříhvězdičkové
michelinské restaurace Azurmendi**

Dnešní špičková gastronomie tuto moudrost znovu objevuje a povyšuje ji na novou definici výjimečnosti. Bohatství už není měřeno jen hodnotou vinného sklepa, počtem hvězd nebo exkluzivitou rezervací. Skutečné bohatství spočívá v kvalitě půdy, v čistotě vody, v biodiverzitě krajiny a ve zdraví lidí, kteří z ní čerpají.

Večeře se tak stává víc než jen společenskou událostí. Je vyjádřením

postoje. Investicí do budoucnosti. Projevem vědomého rozhodnutí podporovat podniky, které myslí dál než na příští sezonu. A možná právě zde se rodí nová definice prosperity: ne v hromadění, ale v péči. Ne v nadbytku, ale v rovnováze. Luxus, který má svědomí, je totiž tím nejvyšším stupněm bohatství – protože chrání to nejcennější, z čeho všichni žijeme.

High-endová móda dlouho stavěla svou hodnotu na řemeslné dokonalosti, exkluzivitě produktů a jejich nedostupnosti. Klimatická krize však postupně proměňovala očekávání z řad klientely i investorů a otevřela otázku, která ještě před dekádou v luxusním segmentu výrazněji nerezonovala: jaká je skutečná cena, kterou platíme za designový produkt?

SKUTEČNÁ CENA HIGH FASHION

Módní průmysl patří mezi environmentálně nejnáročnější odvětví vůbec, a tlak na změnu tak přirozeně přichází nejen z aktivistických kruhů, ale i od stále uvědomělejší klientely, na níž high-endový shopping stojí. Luxus už není definovaný pouze sběratelským potenciálem či limitovanou dostupností produktu, ale také ekologickým a etickým aspektem jeho výroby.

Módní sektor dnes podle dat Programu OSN pro životní prostředí produkuje přibližně deset procent globálních emisí CO₂ a patří mezi největší spotřebitele vody i chemických látek na světě. Vedle emisí představuje problém také masivní produkce odpadu a globálně rozprostřené dodavatelské řetězce závislé na fosilních palivech.

Zatímco fast fashion čelí kritice už nějakou dobu, tlak se v posledních letech přesunul i do luxusního segmentu. Klientela, která si kupuje kabelky či hodinky za desetitisíce, či dokonce statisíce korun, se stále častěji zajímá o původ materiálů, výrobní podmínky i environmentální dopad produktu. Právě tyto aspekty totiž v současnosti reprezentují významnou část jeho finální hodnoty.

Souboj (udržitelosti) titánů

Módnímu průmyslu v současnosti kralují dva konglomeráty. Kering, pod něž patří značky Gucci, Saint Laurent, Balenciaga, Bottega Veneta nebo Alexander McQueen, a Moët Hennessy Louis Vuitton neboli LVMH s portfoliem v podobě značek Christian Dior, Bulgari, Fendi či Louis Vuitton.

Kering je v oblasti udržitelosti často uváděn jako jeden z neaktivnějších hráčů, mimo jiné díky systému Environmental Profit & Loss (dále jen EP&L), který převádí environmentální dopady módního byznysu do konkrétních čísel. Namísto obecných závazků tak společnost měří skutečný vliv své činnosti na životní prostředí napříč celým hodnotovým řetězcem, od získávání surovin až po finální fázi životního cyklu produktu. Ekologická stopa se zde nehodnotí jen symbolicky, ale přepočítává se na specifickou finanční hodnotu, což ve výsledku umožňuje začlenit udržitelé praktiky přímo do byznysových rozhodnutí.

Metodika sleduje například emise skleníkových plynů, spotřebu vody, znečištění či využití půdy a pomáhá identifikovat materiály a procesy s největším dopadem. Díky této analytice může Kering systematicky upřednostňovat udržitelnější alternativy, včetně certifikovaných nebo recyklovaných materiálů, a zároveň přesně sledovat pokrok vůči svým

klimatickým cílům. Datový přístup skupině umožnil snížit intenzitu její environmentální stopy přibližně o 40 % mezi lety 2015 a 2021, čímž firma splnila svůj původní cíl stanovený až pro rok 2025 s čtyřletým předstihem. Nejnovější data zároveň ukazují, že většina dopadu stále vzniká mimo vlastní provoz značek — především při výrobě materiálů a v dodavatelském řetězci, kam dnes směřuje hlavní pozornost dalších změn.

EP&L funguje jako strategický kompas celé skupiny: pomáhá řídit dodavatelské řetězce, zvyšovat transparentnost a připravovat značky na budoucí klimatická i biodiverzitní rizika. Kering zároveň metodiku průběžně rozvíjí a zpřesňuje, čímž ukazuje, že udržitelnost v segmentu high fashion přestává být otázkou image a stává se měřitelnou součástí výkonnosti luxusního byznysu.

Ve srovnání s Keringem přistupuje LVMH k udržitelným krokům jinak. Zatímco Kering postavil svou strategii na detailním měření environmentálního dopadu a jeho přepočtu do ekonomické hodnoty, LVMH pracuje primárně s rámcem postupné transformace řízené programem LIFE 360 (LVMH Initiatives For the Environment), který funguje jako dlouhodobá environmentální roadmapa pro všechny mai-sony skupiny.

Strategie LIFE 360 stojí na čtyřech pilířích. Ochrana biodiverzity se zaměřuje na spolupráci s programem UNESCO Man and Biosphere či na projekty, jako je regenerativní zemědělství pro vinařský sektor LVMH. Dalším pilířem je boj proti klimatické změně, zejména snižováním emisí vznikajících v průběhu celého životního cyklu produktů, tedy nejen při výrobě, ale i během dopravy, nákupu surovin nebo užívá-

Zatímco fast fashion čelí kritice už nějakou dobu, tlak se v posledních letech přesunul i do světa high-endové módy.

ní. Cirkulární ekonomika se soustředí na iniciativy, jako je recyklace neprodaných produktů, upcylace v podobě výroby oblečení z již existujících stocků nebo třeba hledání nových alternativ materiálů. V neposlední řadě stojí větší transparentnost, která zrcadlí očekávání společnosti a nové standardy.

Rozdíl mezi oběma skupinami se projevuje především ve způsobu řízení a vyhodnocování environmentálních cílů. Kering pracuje s centralizovanou metodikou měření dopadů, zejména prostřednictvím modelu Environmental Profit & Loss (EP&L), který umožňuje systematicky sledovat environmentální výkon napříč značkami, přestože jednotlivé módní domy připravují vlastní akční plány a odpovídají za jejich realizaci. LVMH oproti tomu staví svou strategii na větší autonomii jednotlivých maisonů, které environmentální iniciativy implementují podle specifik svého segmentu v rámci strategického programu LIFE 360.

Kering je odborníky často vnímán jako lídr v oblasti udržitelnosti luxusního sektoru, zatímco přístup LVMH bývá popisován jako evoluční model změny s širokým záběrem, avšak méně centralizovaným systémem měření environmentálních výsledků.

Prada or nada?

Na první pohled viditelnější ekologické iniciativy ukazuje italský tahoun Prada Group, po němž je celá skupina pojmenovaná, v eco řadě Prada Re-Nylon, která poprvé vznikla v roce 2019 jako kapsulová kolekce kabelek. Hned následující rok však tato linie expandovala do podoby permanentního konceptu a postarala se o nepřehlédnutelnou udržitelnou aktivitu italského módního domu.

Projekt Prada Re-Nylon staví do centra pozornosti značce velmi blízký nylon. Kolekce vznikají ve spolupráci s italským výrobcem textilních přízí Aquafil, který je známý svými investicemi do průkopnického výzkumu a vývoje udržitelných materiálů. Modely z kolekce Re-Nylon tvoří patentovaný materiál Econyl, regenerovaná nylonová příze, kterou lze neomezeně recyklovat pořád dokola bez vlivu na kvalitu materiálu. Econyl se vyrábí recyklací vyřazeného plastu sesbíraného ze skládek a oceánů po celé planetě. Ten tvoří rybářské sítě, nylon, koberce i průmyslový odpad. Pomocí chemického procesu depolymerizace se nylonový odpad recykluje zpět do své původní čistoty. Ve výrobních závodech v Lublani a v italském Arcu se pak recyklované materiály pomocí nového polymerizačního procesu znovu přeměňují na polymery a vlákna.

Kontroverzní typy exotické kůže dělají z hovězí kůže eticky neviditelnou a společensky akceptovanou variantu, která vyvolává palčivější diskuze až u otázky udržitelnosti.

Tím ale iniciativa Prady nekončí. Jedno procento z výtěžku prodeje kolekce Prada Re-Nylon je věnováno na vzdělávací program Sea Beyond – projekt skupiny Prada, který vznikl v roce 2019 ve spolupráci s Mezivládní oceánografickou komisí UNESCO s cílem zvyšovat povědomí o ochraně oceánů prostřednictvím podpory globálního vzdělávání.

Otázkou však zůstává, nakolik je tento výrazný sustainable krok ojedinělý a zda skutečně reprezentuje komplexnější změnu napříč značkou. Kabelky z kolekce Re-Nylon totiž často doplňují detaily ze Saffiano kůže. V bodě, kdy by značka mohla ekologický koncept rozvinout důsledně a kompletně a sáhnout po alternativní či alespoň recyklované variantě, volí novou telecí kůži – materiál, který zůstává z etického i environmentálního hlediska jedním z nejproblematictějších prvků současného módního odvětví.

Ne kožichům, sláva kůži

Zatímco hovězí kůže je lehce zastaralou stálící high-endových značek, na kritiku kožichů a exotické kůže už módní domy zkrátka reagovat musí. Kering s kožešinou přestal kompletně pracovat a v nabídce labelů z jeho portfolia ji už od podzimu roku 2022 nenajdete. Exotické kůže jsou ale jiná kapitola. Zatímco Gucci nabízí kabelky ze pštrosí, hadí i ještěřčí kůže, Saint Laurent k nim přidává ještě aligátoří variantu.

LVMH se mezitím nezbavuje ani kožichů. Značka Fendi má svou identitu na kožešině v podstatě založenou a norka prodává v obarvené růžové variantě i na kabelce. Postoj k exotickým kůžím tak asi nepřekvapí – v nabídce značky najdete i rejnočí kůži.

Kontroverzní typy exotické kůže navíc v důsledku dělají z hovězí kůže eticky neviditelnou a společensky akceptovanou variantu, která vyvolává palčivější diskuze až u argumentů mívajících na udržitelnost výroby kožených produktů. Etická stránka vykořisťování zvířete se ale rychle smetává ze stolu s argumentem, že se jedná o vedlejší produkt masného průmyslu.

Kůže však představuje jednu z ekologicky nejproblematictějších surovin v luxusním segmentu, přestože právě na ní stojí ekonomický úspěch většiny designových domů. Analýzy dlouhodobě ukazují, že největší část uhlíkové stopy nevzniká při výrobě nebo dopravě, ale už ve fázi získávání materiálu. U luxusních kabelek může surovina tvořit až 70–90 procent celkových emisí, přičemž dominantní podíl připadá právě na hovězí kůži. Hlavním důvodem je chov dobytka spojený s produkcí metanu, vysokou spotřebou vody a půdy i nepřímými dopady na krajinu a zemědělství. Další ekologickou stopu přidává samotné zpracování kůže. Proces činění patří k energeticky i chemicky náročným výrobním etapám a vyžaduje velké množství vody a specializovaných látek včetně chromových solí.

STP

Čas na změnu

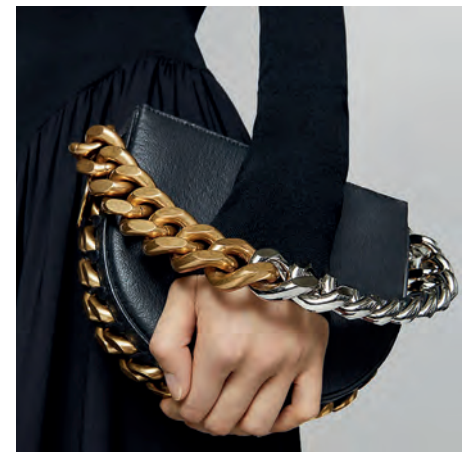
Highendová móda se však nutně nerovná kůži a živočišným produktům. Důkazem je britská návrhářka Stella McCartney, jež staví svou stejnojmennou značku už od jejího založení v roce 2001 na jasně definované etické a udržitelné filozofii, která patří k nejkonzistentnějším v segmentu luxusní módy. Designérka dlouhodobě odmítá využívání kůže i kožešin a systematicky investuje do vývoje inovativních materiálů s nižším environmentálním dopadem. Ve svých kolekcích pracuje s recyklovaným kašmírem získávaným z textilního odpadu, využívá viskózu vyráběnou ze dřeva pocházejícího z certifikovaných a kontrolovaných zdrojů a zároveň experimentuje s biotechnologickými alternativami kůže.

Materiály nahrazující tradiční kůži už navíc nejsou jen otázkou futuristických konceptů – za poslední roky se posunuly z experimentální fáze do reálné a dostupné alternativy. V minulosti zaujalo módní odvětví Mylo, veganská kůže vyvíjená z podhoubí hub, kterou otestovala Stella McCartney, značka Adidas i skupina Kering. Petou certifikovaný Piñatex vzniká z vláken ananasových listů, tedy zemědělského odpadu, který by jinak zůstal nevyužitý. Společnost Vegatex Skins přináší hned tři typy veganské kůže – AppleSkin používá zbytky z jablečného průmyslu, Lemonskin sází na odpad z lisování citronových šťáv a Barley Skin inovativně přeměňuje pivovarské mláto v udržitelnou veganskou kůži. Všechny tři alternativy společnosti Vegatex jsou vyvíjeny za minimálního použití vody a bez nebezpečných chemikálií, snižují uhlíkovou stopu, podporují zero-waste přístup a jsou certifikované Petou. I v Mexiku najdete revoluční materiál – Desserto se vyrábí z kaktusů pěstovaných s minimální spotřebou vody a do své sustainable kolekce ho zapojila i značka

H&M. Veganská kůže Wastea je pak tureckou inovací z čajového odpadu. Všechny tyto materiály nabízejí srovnatelnou odolnost i estetiku jako klasická kůže, jejich výroba však probíhá udržitelně a samozřejmým highlightem je absence využívání zvířat.

O progresu a zvyšující se poptávce alternativních materiálů svědčila i popularita losangeleského Vegan Fashion Weeku, který postavil život zvířat ještě nad udržitelnost, a ukázal, jak snadno se veganská móda může stát novou normou – zatímco představil třeba hedvábí z citrusových vláken nebo peří z kapoku. Formát se od jeho založení v roce 2018 přetransformoval do širšího pojetí loňského Ethical Luxury Summit.

Udržitelné i etické cesty, jak dělat módu, tedy bez pochyby existují – a nikdo nemá větší prostředky a možnosti její podobu transformovat než právě svět high fashion. Ten zároveň zpravidla reaguje na potřeby klientely – a právě to jí dává zásadní moc rozhodnout, jakou cenu by měl mít exkluzivní designový kousek. Jaká je vaše hranice?

Stella McCartney staví svou stejnojmennou značku už od jejího založení na jasně definované etické a udržitelné filozofii, která patří k nejkonzistentnějším v segmentu luxusní módy.

Mistr tří srdcí

Antoine Preziuso a poezie tourbillonu

Svět hodinek je věčně pulzující mikrokosmos, jehož hlavními hybateli jsme samozřejmě my, jejich nositelé. Neměli bychom však zapomínat ani na samotné tvůrce. Někteří jsou známější, k jiným si musíte najít cestu.

A pokud se po ní vydáte, čeká vás řada malých i velkých zázraků.

Podobně jako v hudbě existuje i v hodinářství mainstream a, řekněme, underground. Svět hodinek totiž netvoří jen Rolex, Omega, Breitling, Longines a další zavedené značky. Nabízí naopak nepřebernou pestrost – tvůrce, kteří jsou mnohdy takzvané pod radarem. Řeč je především o nezávislých hodinářích. Ti za sebou zpravidla nemají investory, a tudíž se nemusí zodpovídat akcionářům ani složitým korporátním strukturám. Díky tomu disponují absolutní tvůrčí svobodou. Právě ta jim umožňuje zhmotňovat i ty nejodvážnější nápady, posouvat hranice možného a někdy jít ještě dál. Tito hodináři nám bez nadsázky odhalují skutečné bohatství času.

Antoine – hodinář s božskými rukama

Jedním z takových nezávislých tvůrců je člen prestižní Akademie nezávislých hodinářů – Académie Horlogère des Créateurs Indépendants (AHCI) Antoine Preziuso, o němž se říká, že má božské ruce. Narodil se roku 1957 v Ženevě, ve čtvrti plné dílen jemné mechaniky. Jeho otec byl hodinář samouk. Vynikal v opravách hodin a později vyráběl pouzdra pro Rolex. Po nocích pracoval doma a malý Antoine jej při práci s láskou pozoroval. Není tedy divu, že se v osmnácti letech rozhodl studovat na prestižní hodinářské škole. Pětileté studium dokončil s nejlepšími výsledky v ročníku. Následně působil jako hodinář u manufaktury Patek Philippe a později u aukční síně Antiquorum, kde vedl první dílnu zaměřenou na restaurování kapesních hodinek, tourbillonů a hodnocení sběratelských hodinek.

„Hodinářství znamená víc než jen hodinky. Je to dobrodružství setkávání, zakořeněné v ryzí jednoduchosti, kde se za každými hodinkami ukrývá příběh plný emocí.“

Antoine Preziuso

Zde měl přístup k časomírám mapujícím čtyři až pět století hodinářské historie – od raných kapesních hodinek přes klasické komplikace až po minutové repe-tice Patek Philippe a dalších značek. Tato práce mu umožnila doslova cestovat časem a pochopit vývoj jednotlivých komplikací. Současně vytvářel unikátní kusy pro švýcarská muzea a soukromé sběratele. Bylo to období, během něhož poznal množství značek, ikonických modelů i konstrukčních řešení.

Když Antoine spolu se svým synem Florianem zjistil, že celý koncept Tourbillon Of Tourbillons funguje, dojetím se mu zaleskly oči.

„Své první hodinky jsem vyrobil v roce 1985. Inspiraci jsem našel v Toskánsku, v Sieně, kde mě na náměstí Campo zaujal barokní hodinový mechanismus věže Mangia s jedinou ručkou. Právě ten mě přivedl k myšlence vytvořit hodinky, které bych sám chtěl nosit.“

Antoine Preziuso

Bohatství času

Antoine si velmi brzy uvědomil, že hodinky už dávno neslouží jen k měření času. Jsou uměleckým dílem, které spojuje techniku, preciznost, lásku k řemeslu, důraz na ruční práci, příběh a samotný čas. U nejvýznamnějších manufaktur i u nezávislých tvůrců nehraje prim cena ani logo. Nejdůležitější veličinou je příznačně čas. Protože na dobré věci se vyplatí si počkat.

Proto budete-li mít to štěstí a spatříte hodinky Antoina Preziosa na vlastní oči, mějte na paměti, že ač je design vždy subjektivní, v tomto ultravysokém segmentu je cena až na posledním místě. Nahlízet na prostý ukazatel času spadající do haute horlogerie či vysokého šperkařství pouze optikou cenovky je totiž nanejvýš krátkozraké.

„Skutečné bohatství je čas. Patří těm, kdo si jej umí vzít a užít si každý okamžik svého života.“

Antoine Prezioso

Svým prvním modelem Siena v roce 1985 se Antoine Prezioso vrátil ke svým italským kořenům.

Výbrus Trillion patří k nejnáročnějším v celém šperkařství.

Jednou z nejuznávanějších komplikací je tourbillon. Jde o mechanickou poezii podřízenou fyzice.

Královská komplikace

V hodinářství nazýváme komplikacemi vše, co přesahuje základní zobrazení hodin, minut a vteřin. Patří sem datum, měsíční fáze, chronograf/stopky i další funkce. Jednou z nejuznávanějších komplikací je tourbillon. Jde o mechanickou poezii podřízenou fyzice. V jeho středu se v rotační kleci otáčí setrvačka s krokovým ústrojím, obvykle jednou za minutu, aby se vyrovnaly odchylky způsobené gravitací. Tento princip si nechal roku 1801 patentovat Abraham-Louis Breguet pro kapesní hodinky, které většinu času spočívaly ve svislé poloze. Cílem bylo zprůměrovat chyby chodu a zvýšit přesnost.

Dodnes se této komplikaci říká královská. Ne snad proto, že by byla nejpraktičtější, ale proto, že představuje vrchol konstrukční náročnosti i hodinářského mistrovství. U náramkových hodinek se však pojí s jistým paradoxem – zápěstí je neustále v pohybu, takže klasický tourbillon zde ztrácí část svého původního smyslu. Sice je technicky i vizuálně fascinující, ale z hlediska funkce není ideální. Prezioso proto hledal řešení, které bude smysluplné právě pro náramkové hodinky.

Tourbillon tourbillonů

Antoine vždy toužil, aby se jeho výtvořily staly legendou zapsanou do světového a kulturního dědictví hodinářství. Ne z touhy po

Výroční model TTR3 Trillion Radiant měl na pražském veletrhu hodinek Salon Exceptional Watches svou evropskou premiéru.

Skeletizovanému číselníku dominují dva bílé diamanty výbrusu Trillion (Top Wesselton G+, čistota VS+) a u dvanácté hodiny rubín výbrusu Trillion v odstínu holubí krve – tedy v nejcennější a nejžádanější podobě přírodního rubínu.

uznání, ale z potřeby zanechat odkaz. Tento sen naplnil bezesbytku. Jednoho léta vzal rodinu do hor pozorovat Perseidy. Spali pod širým nebem, když oblohu přešla výrazná padající hvězda. „Proč ji nespojit s hodinami?“ napadlo jej. Tak vznikla myšlenka modelu Tourbillon tourbillonů – hodinek se třemi oscilátory, třemi srdci.

„Jsem snílek, mám pořád hlavu v oblacích a stále víc a víc nápadů, které jsou jako bublinky ve sklenici perlivé vody. Neustále vyplouvají na povrch. Akorát bych na všechny své nápady potřeboval dvanáct dalších životů. (smích)“

Antoine Preziuso

Je krásné mít možnost sdílet společnou vášně pro čas. Zleva: autor článku a Antoine Preziuso.

Na těchto unikátních kapesních hodinkách s tourbillonem se mimo Antoina podílely také jeho děti Laura a Florian Preziosovi.

Tři tourbillony se otáčejí kolem číselníku a současně každý kolem vlastní osy. Celek připomíná sluneční soustavu. Číslo tři má pro Antoina symbolický význam – představuje minulost, přítomnost a budoucnost. Vývoj začal v roce 2004, první model byl dokončen roku 2014. Zpočátku jej od projektu mnozí odrazovali. Dvojitý tourbillon svět znal, ale trojitý diferencíál byl mimořádnou výzvou. Pochybovalo se, zda je něco takového vůbec technicky možné. Antoine to po několikaletém intenzivním úsilí dokázal a trojitý tourbillon se stal revolučním počinem. Když spolu se synem ověřili, že celý koncept funguje, dojetím se mu zaleskly oči. „Byl to opravdu silný okamžik, jako když se vám narodí dítě,“ vzpomíná. Po dokončení prototyp přihlásil do Grand Prix d'Horlogerie de Genève (GPHG) a získal dvě ocenění – hlavní cenu, takzvaného hodinářského Oscara za nejlepší technické hodinky, a cenu veřejnosti.

„Manuální náťah mám opravdu rád, protože díky němu doslova sdílíte vlastní energii se svými hodinkami. Dáváte jim život a čas.“

Antoine Prezioso

Manifest touhy

V roce 2025 uplynulo deset let od chvíle, kdy Antoine Preziuso ohromil svět modelem Tourbillon of Tourbillons. Trojitý tourbillon využívající princip rezonance byl výsledkem dvacetiletého vývoje a je chráněn třemi patenty.

K výročí této technologicky i filozoficky odvažné dekadý přichází nový unikát spojující haute joaillerie a haute horlogerie: TTR3 Trillion Radiant. Každý pohyb ruky byl přesný. Každý detail pečlivě tvarován. Výsledkem je dílo, které odhaluje skutečnou záři času. U příležitosti 10. výročí modelu Tourbillon of Tourbillons Antoine Preziuso s novým skvostem opět posouvá hranice hodinářského i šperkařského umění.

Pouzdro i náramek jsou kompletně osazeny diamanty bagetového brusu a mimořádně vzácnými kameny výbrusu Trillion. Tyto trojúhelníkové diamanty září intenzivním světlem a současně nesou symboliku minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Architektura strojeku se třemi tourbillony vytváří fascinující světelnou choreografii. Výbrus Trillion patří k nejnáročnějším ve vysokém šperkařství a objevuje se jen zřídka. Preziuso jej

povyšuje na své osobní opus magnum. Kameny jsou zasazeny do tzv. neviditelného lůžka s takovou virtuozitou, že působí, jako by levitovaly. Na výrobu bylo použito 874 kamenů o celkové hmotnosti 89 karátů. Pouzdro z 18karátového bílého zlata má průměr 47 mm a výšku 14 mm, voděodolnost činí 30 metrů. Strojek s ručním nátahem a trojitým tourbillonem nabízí rezervu chodu 50 hodin. Každý kus je unikát a vztahuje se na něj doživotní záruka včetně pravidelného servisu každé dva roky.

„Nepřeji si, aby moje hodinky primárně sloužily jako investice. Přál bych si, aby je nosili lidé, kteří je budou milovat a předávat dalším generacím.“

Antoine Preziuso

Rodinné hodnoty

Na příběhu Antoina Preziusa je krásné sledovat, jak se smysl pro detail a krásu promítá do rodinných hodnot. Jeho žena May, dcera Laura i syn Florian jsou nedílnou součástí soukolí jménem Preziuso. Všichni se považují za skutečné řemeslníky. Jejich cílem je sdílet s klienty svou vášeň a čas. Nejde jen o vyrábění hodinek a šperků, ale o setkávání se s lidmi, společné sdílení zážitků a filozofie.

Antoine Preziuso nevytváří jen výjimečné hodinky. Tvoří klenoty. Jeho práce je manifestem lidské touhy zanechat po sobě něco výjimečného. Něco, co přetrvá. A tato touha nekončí u samotného díla. Má své pokračovatele nejen ve vlastních dětech, které nesou jeho rukopis dál, ale i ve vnoučatech. Rodinná kontinuita tu není prázdným pojmem. Je především o postoji k řemeslu, preciznosti a respektu – nejen k času, ale také k sobě navzájem.

Antoine Preziuso v rodinném kruhu.

Hodinky B-Side se liší od všeho, co považujeme za běžné. Důmyslný mechanismus po stisknutí tlačítka umožní nositeli obdivovat buď číselník, nebo samotný strojek.

Když sama cesta je cíl...

Nejde jen o luxus – je to zážitek všech smyslů. Rytmus kol na kolejích doplňuje klavír v salonním voze, výhledy z panoramatických oken proměňují krajinu v živý obraz a každý okamžik od snídaně po večerní koktejl je součástí propracovaného příběhu cesty. Vstupte na palubu některého z vlaků, kde lze zažít noblesu zlatého věku železnice.

Belmond Venice Simplon-Orient-Express

Legenda, která povýšila pomalost na umění

Zosobňuje zlatý věk cestování – éry, kdy samotná cesta byla cílem. Legendární vlak složený z autentických artdecoových vozů z 20. a 30. let minulého století nabízí zážitek, který se v dnešním světě téměř vytratil: pomalý, vytříbený a promyšlený do posledního detailu. Mahagonové obložení, ručně intarzované panely, mosazné detaily a křišťálové lampy vytvářejí atmosféru intimního luxusu, jenž nemá obdoby.

Nejslavnější trasa spojuje Paříž a Benátky – ikonickou linku, která začíná na pařížském Gare de l'Est a vede přes francouzský venkov, dramatické alpské scenerie Švýcarska a severní Itálii, než vlak dorazí do Benátek, města nadčasové elegance. Vedle této klasické cesty nabízí Venice Simplon-Orient-Express také

exkluzivní itineráře do Vídně, Budapešti, Prahy či Florencie a v určitých sezonách i velkolepou trasu do Istanbulu inspirovanou původním Orient Expressem.

Zajímavostí je, že některé vozy dnes patří k nejlépe dochovaným historickým železničním interiérům na světě a jejich renovace probíhala podle původních archívních plánů a fotografií. Každý detail – od klik dveří až po vzor látek – odpovídá estetice své doby. Právě tato autentická atmosféra inspirovala i literární a filmový svět: Venice Simplon-Orient-Express se stal kulisou pro řadu módních editorialů i filmových scén a dodnes je neodmyslitelně spjat s románem Vražda v Orient expresu Agathy Christie, která sama legendárním vlakem cestovala.

Palubní servis odpovídá nejvyšším gastronomickým standardům. Večeře v ikonických jídelních vozech L'Oriental nebo Côte d'Azur se skládají z několika chodů inspirovaných regiony, jimiž vlak projíždí, a jsou doplněny pečlivě vybranými víny. Večer patří barovému vozu s klavírem, kde se při šampaňském a tlumeném světle setkávají cestující z celého světa. Noc pak hosté tráví v luxusních kabinách a apartmánech, z nichž některé disponují vlastní koupelnou – výjimečným prvkem v historickém vlaku.

Venice Simplon-Orient-Express není pouhým dopravním prostředkem, ale rituálem cestování, který vrací na koleje ztracenou noblesu. Je to návrat k době, kdy elegance, čas a zážitek měly stejnou hodnotu.

Některé vozy dnes patří k nejlépe dochovaným historickým železničním interiérům světa.

Agatha Christie, královna detektivního žánru, byla milovnicí vlakové dopravy, je známo, že sama legendární služby Orient Expressu několikrát využila. Ve 20. letech 20. století cestovala na Blízký východ, kde tehdy probíhaly archeologické výzkumy – právě tam se později seznámila se svým druhým manželem, archeologem Maxem Mallowanem. Christie milovala pohodlí a anonymitu vlaku: mohla pozorovat spolucestující, poslouchat útržky rozhovorů a v klidu si zapisovat nápady. Sama říkala, že ve vlacích se lidé chovají přirozeněji než jinde, což z nich dělá ideální materiál pro detektivní příběhy. Vražda v Orient expresu tak nevznikla jen z fantazie, ale z jejích vlastních cestovatelských zkušeností, atmosféry luxusu i lehkého napětí, které v takovém vlaku panovalo. Tento kultovní román o vině, spravedlnosti a překvapivém rozuzlení nutí čtenáře přemýšlet ještě dlouho po dočtení, vždyť nad rozplétáním složitého případu potrápil své šedé buňky mozkové sám Hercule Poirot.

Nejslavnější trasa spojuje ikonickou linkou Paříž a Benátky.

Britannic Explorer

Británie pomalu. Po kolejích. V absolutním komfortu

Cestování vlakem má v Británii hlubokou tradici, ale jen málokdy se blíží tomu, co dnes představuje Belmond Britannic Explorer. První skutečně luxusní spací vlak, který propojuje anglickou krajinu, waleské pobřeží i jezerní oblasti v tempu, jež dovo-luje dívat se z okna – a zůstat.

Interiéry vlaku evokují noblesu britských venkovských sídel: tlumené barvy, ušlech-tilé materiály, decentní detaily. Každý apartmán je soukromým útočištěm, kde se noc stává součástí cesty, nikoli pouhou

pauzou mezi cíli. Ráno přichází tiše – se světlem nad krajinou, čajem servírovaným do kabiny a pocitem, že není kam spěchat.

Na palubě je pouhých 18 apartmánů, což vytváří atmosféru spíš soukromého klubu než vlaku. Večere se podávají v restaura-ci s důrazem na sezonnost a region, rána začínají tiše, snídaní do kabiny a pohledem z okna. Zajímavostí je wellness suite, kde lze absolvovat procedury během jízdy – koncept SPA na kolejích dává jízdě ve vlaku další rozměr.

Gastronomie staví na lokálních surovinách a sezonnosti, wellness prostor nabízí klid uprostřed pohybu. Program mimo vlak je volitelný, nenápadný, pečlivě kurátorované – od procházek krajinou po setkání s místní kulturou. Vše je navrženo tak, aby nerušilo hlavní zážitek: samotnou cestu.

Britannic Explorer není o tom, kolik míst stihnete. Je o tom, že nemusíte stíhat nic. Luxus zde není definován rychlostí ani oká-zalostí, ale prostorem – fyzickým i men-tálním. A právě v tom je jeho největší síla.

Britannic Explorer není o tom, kolik míst stihnete. Je o tom, že nemusíte stíhat nic.

Koncept SPA na kolejích dává jízdě ve vlaku další rozměr.

Belmond Britannic Explorer

První luxusní spací vlak v Anglii a Walesu

Vlak vyráží z Londýna a nabízí několik vícedenních tras, které lze absolvovat samostatně nebo kombinovat. Každá má vlastní charakter a vlastní tempo.

Směrem na jihozápad: Cornwall

Trasa do Cornwallu je o světle, pobřeží a otevřeném horizontu. Vlak se postupně vzdaluje městům a míří krajinou, která se zjemňuje, rozšiřuje a nakonec končí u dramatických útesů Atlantiku. Součástí programu jsou výlety k moři, procházky po stezkách nad oceánem i setkání s lokální gastronomií – ryby, mořské plody, máslové omáčky a vína, která chutnají jinak, když se k nim přijíždí pomalu.

Lake District: Ticho a zeleň

Jezerní oblast nabízí jiný druh luxusu – ticho. Lake District je o mlze nad vodou, zvlněné krajině a dlouhých pohledech. Program mimo vlak je zde minimalistický: pěší trasy, koupání v jezerech, galerie a zahrady. Část hostů zůstává raději na palubě, v apartmánech, wellness zóně nebo baru, odkud krajina plyne jako živý obraz.

Wales: Surová elegance

Waleská trasa je nejméně očekávaná, a právě proto překvapí. Drsnější krajina, méně uhlazená, ale vizuálně silná. Staré kamenné vesnice, hory, pobřeží a pocit, že jste o krok dál od běžné Británie. Ideální volba pro ty, kdo hledají autenticitu bez nutnosti vzdát se komfortu.

Vysoko nad světem

Na palubě Andean Explorer

Cesta Andami není jen přesunem mezi místy. Je to změna perspektivy. Belmond Andean Explorer projíždí krajinou, kde se čas měří jinak, podle světla, výšky a ticha.

Luxusní spací vlak vyráží z Cusca a míří přes vysokohorské pláně k jezeru Titicaca a dále až do Arequipy. Koleje se zde vinou krajinou ve výškách přes čtyři tisíce metrů nad mořem, mezi pasoucími se lamami, solnými pláněmi a nekonečnými horizonty. Pohled z okna se mění v pomalý film bez stříhu, bez spěchu.

Interiéry vlaku kombinují současný komfort s jemnými odkazy na andskou kulturu. Kabiny jsou navrženy jako soukromé útočiště, kde se noc stává součástí zážitku,

nikoli přerušením cesty. Ráno přichází s výhledem na krajinu zalitou ostrým horským světlem a snídaní servírovanou v rytmu, který respektuje nadmořskou výšku i náladu hostů.

Výraznou roli tu hraje gastronomie. Menu čerpá z bohatství peruánských surovin – lokálních bylin, obilovin, masa i ryb – a interpretuje je v moderním, lehkém pojetí. Večeře se podávají ve dvou elegantních jídelních vozech, zatímco v salonním baru se mísí tóny klavíru s tlumeným hovorem cestujících.

Jeden z nejsilnějších momentů cesty je příjezd k jezeru Titicaca, nejvýše položenému splavnému jezeru na světě. Ranní mlha,

klidná hladina a téměř posvátná atmosféra podtrhují pocit, že Andean Explorer nenabízí jen luxus, ale i hlubší propojení s místem.

Součástí itineráře jsou pečlivě vybrané zastávky: návštěvy místních komunit, trhů i historických lokalit. Vše je dobrovolné, bez turistického tlaku. Kdo chce, může zůstat na palubě, v observation car s otevřenou vyhlídkovou terasou, kde se Andy zdají nekonečné.

Andean Explorer je cestou pro ty, kteří nehledají adrenalin, ale hloubku. Luxus zde není demonstrativní, je tichý, kultivovaný a v dokonalém souladu s krajinou, kterou projíždí. A právě v tom spočívá jeho síla.

***Koleje se zde vinou krajinou ve výškách
přes čtyři tisíce metrů nad mořem.***

Jeden z nejsilnějších momentů cesty je příjezd k jezeru Titicaca, nejvýše položenému splavnému jezeru na světě.

Jezero Titicaca leží ve výšce 3812 metrů nad mořem a je považováno za nejvýše položené splavné jezero světa. Pro Inký bylo posvátným místem zrození slunce i jejich civilizace a dodnes působí téměř nadpozemsky – tmavě modrá hladina, ostré světlo And a ticho, které přerušuje jen vítr. Na peruánské straně lze navštívit plovoucí rákosové ostrovy Uros, kde místní obyvatelé po staletí staví své domovy z totory, zatímco ostrov Taquile nabízí návrat k pomalému rytmu života, tradičním krojům a ručně tkaným textiliím. Titicaca není jen geografický fenomén, ale silný zážitek, místo, kde se mýtus, příroda a lidská vytrvalost setkávají v jediné krajině.

Ve zkratce

V prestižní soutěži Euromoney Private Banking Awards 2026 získala Raiffeisenbank ocenění pro nejlepší mezinárodní privátní banku v České republice. V prostředí, kde se diskrétnost snoubí s precizní strategií a individuální přístup je klíčem k úspěchu, tak potvrdila svou pozici lídra. Zeptali jsme se Leny Krejnické, Head of Private Banking – Sales, co toto prestižní ocenění pro banku a její privátní bankéře znamená.

Lena Krejnická

Head of Private Banking – Sales

kvalitativním rozvoji PB, toto ocenění jen potvrzuje, že jdeme správnou cestou.

Je za tímto úspěchem moment nebo rozhodnutí, na které jste obzvlášť hrdá?

Důležitým osobním momentem bylo rozhodnutí podílet se na rozvoji privátního bankovníctví v RB, kam jsem přišla po akvizici Citibank společně s kolegy a klienty.

Co pro vás osobně znamenalo získání ocenění Euromoney v okamžiku, kdy jste se o něm dozvěděla?

Byl to moment velké hrdosti, pocit radosti z práce celého týmu privátního bankovníctví. A také potvrzení toho, že si naši práce všímají nejen klienti, kteří své hodnocení promítají do velmi vysokého hodnocení NPS, ale i mezinárodní prostředí.

Změnilo toto ocenění nějak váš pohled na další směřování privátního bankovníctví a vaši vlastní roli v něm?

Určitě ne, naše obchodní strategie je jasná a pracujeme dlouhodobě na neustálém

Jak se takto prestižní ocenění promítá do každodenní práce týmu – cítíte spíše větší závazek, nebo motivaci posouvat věci ještě dál?

Je to určitě závazek, laťka je nastavena velmi vysoko, a to je dobře, jen tak můžeme vynikat i nadále.

Za privátním bankovníctvím stojí konkrétní lidé. Co podle vás toto ocenění vypovídá o hodnotách, které společně sdílíte?

Potvrzuje to skutečnost, že náš tým je složen z odborníků, kteří mají ty nejlepší lidské vlastnosti a promítají je do vztahů s klienty i kolegy.

Co byste si přála, aby si lidé při pohledu na toto ocenění uvědomili o vaší práci – něco, co není na první pohled vidět?

Že jsme také lidé, kteří se svou prací snaží dělat opravdu co nejlépe, snažíme se najít pro klienty to nejlepší řešení v dané situaci, i když je to někdy velmi složité vzhledem k výkyvům a aktuální situaci na trhu.

Best International Private Bank

VINOHRADSKÁ 8

REZIDENCE & OFFICE

Raiffeisen
Private Banking

Exkluzivní služby pro vaši budoucnost

Naši privátní bankéři se o vás starají s ohledem na vaše individuální potřeby. Navrhujeme vám řešení na míru tak, aby váš majetek prosperoval i pro budoucí generace.

Více na rb.cz/private-banking

EUROMONEY
PRIVATE BANKING
AWARDS 2026
CZECH REPUBLIC
BEST INTERNATIONAL
PRIVATE BANK